DİNİMİZ İSLAM

www.dinimizislam.com

Uydurma hadis olur mu?

Künye
Sahibi:
Mehmet Ali Demirbaş
Gazeteci – Yazar

29 Ekim Cad. No:23 Kat:4
Yenibosna İstanbul
Tel: (0212) 454 38 20
mehmetali.demirbas@tg.com.tr

Hazırlayan:
www.bizimsahife.org

Uydurma hadis olur mu?

İÇİNDEKİLER

Uydurma hadis olur mu?

Ehl-i sünnet kitaplarında uydurma hadis yoktur

Sual: Mezhepler üstü hareket eden zatlar, **(Hadis uydurmak veya uydurma bir hadisi kitabına almak, ihmallik, gafillik, cahillik veya hainlikten ileri gelir)** diyorlar. Şevkani, Sehavi, Aliyyülkari, Acluni, Kardavi, Elbani, Ebu Gudde gibi zatlar, kütüb-i sittedeki veya diğer hadis, tefsir ve fıkıh kitaplarında, birçok uydurma hadis tespit etmişlerdir. Bunlara nasıl cevap verilebilir?

CEVAP

Evet, hadis uydurmak veya uydurma bir hadisi kitabına almak, ihmallik, gafillik, cahillik veya hainlikten ileri gelir. Bu çok doğru bir tespittir; fakat uydurma bir söze, hadis demek ne kadar yanlış ve tehlikeliyse, hadis kitaplarındaki veya İslam âlimlerinin kitaplarındaki hadis-i şerifleri de inkâr etmek, o kadar yanlış ve tehlikelidir. Kıyamet alametlerini bildiren, her biri bir mucize olan hadis-i şeriflerden üçü şöyledir:

(Kur'andan başka, delil kabul etmem diyenler çıkacak.) [Ebu Davud]

(Hadisi bırak, Kur'ana bak diyerek beni yalanlayanlar çıkacak.) [Ebu Ya'la]

(Sonra gelenler, önceki âlimleri cahillikle suçlayacak.) [İ.Asakir]

Bazı kimseler, (Şevkani, Sehavi, Aliyyülkari, Acluni, Kardavi, Elbani gibi kimseler, gafil, cahil veya hain olmadıkları için, kitaplarına uydurma hadis almamışlardır. Bu hadis tenkitçilerinin kitabında bir tek uydurma hadis bulamazsınız) diyorlar. Peki hadis tenkitçileri dediğiniz kimseler, bu hadis-i şerifleri nerden aldılar? Hangi ravi ile konuşup yazdılar? Elbette Buhari, Müslim gibi hadis imamlarının kitaplarından aldılar.

Buhari'de, Kütüb-i sittede, diğer hadis, tefsir ve fıkıh kitaplarında uydurma hadis var denirse, bu büyük zatlar, ihmallik, gafillik, cahillik veya hainlikle suçlanmış olur. O mübarek zatlara bunlar nasıl yakıştırılabilir? Şevkani, Sehavi, Aliyyülkari, Acluni, Kardavi, Elbani gibi kimseler, uydurma hadisi kitaplarına almazsa, bunlardan çok daha büyük âlimler, nasıl kitaplarına uydurma hadis alabilirler? **(Hadis uyduran, Cehennemdeki yerine hazırlansın)** hadis-i şerifini kitaplarına geçirdikleri halde, nasıl olur da, bu cinayeti işleyebilirler?

Muhaddislerin, müfessirlerin ve diğer İslam âlimlerinin, Şevkani, Kardavi, Elbani ve benzerleri kadar Allah korkuları yok muydu? Cahil, gâfil veya hain mi idiler? İslam âlimi cahil olursa, kim âlim olur ki? Gafillik de öyledir. Onlar gafilse, biz nasıl müteyakkız [uyanık] oluruz? Bu büyük zatlar, nasıl töhmet altında bulundurulabilir? Sıradan bir Müslüman bile, Allah'tan korkar, uydurma bir söze hadis diyemez. Peki Resulullahın vekilleri olan, **(Ümmetimin âlimleri,**

beni İsrail peygamberleri gibidir) diye övülen kimseler, nasıl olur da, böyle bir cinayet işleyebilirler? Nasıl olur da, böyle âlimler için, Allahü teâlâ, **(Bilmiyorsanız âlimlere sorun)** buyurur? Âlim, sadece mezhepsiz Şevkani, Kardavi ve Elbani gibi kimseler midir? Kütüb-i sitte sahipleri, âlim değil midir? Diğer muhaddisler, müfessirler ve fukaha âlim değil midir? Onlara bu büyük suç, nasıl isnat edilebilir?

Hadis kitaplarında uydurma hadis olmadığı gibi, İslam âlimlerinin tefsir, fıkıh ve tasavvuf kitaplarında da uydurma hadis yoktur. Müfessir, fakih, mutasavvuf demek, hâşâ hadis ilminde cahil demek değildir! Sadece aralarında iş bölümü yapmışlardır.

Mezhepsizler, mevdu hadisleri tanımak için bazı yollar belirlemişler, kendi akıllarına uymayan ve o kriterlere uyduramadıkları hadis-i şeriflere **uydurma** diyorlar. Bunlara verdikleri örnekler de, bid'at ehlinin uydurduğu, Ehl-i sünnet kaynaklarında bulunmayan, hadis âlimlerinin kitaplarına almadıkları sözler veya manasını anlayamadıkları sahih hadis-i şeriflerdir. Şimdi biri çıkıyor, (Bu hadisin ravilerinden biri fâsık veya yalancıdır, onun için hadis uydurmadır) diyor. İslam âlimleri, bunu bilmiyorlar mıydı? O ravinin fâsık olduğunu bilmiyorlar denirse, onların bilmediğini, kendileri nereden öğrenmişler? Kendilerinden birkaç asır önce yaşamış bu âlimler, ravileri tanımıyorsa, ondan sonra gelenler, o ravileri nasıl tanıyor? Hadisler yeni mi çıktı? Raviler yeni mi çıktı? Naklettiği hadislerin ravileri arasında fâsıklar ve yalancılar olduğunu bilemiyordu diyerek cahillikle suçluyorlar. Hadis-i şerifte, mucize olarak bildirildiği gibi, sonra gelenler yani kendisini âlim zanneden cahiller, önceki âlimleri suçluyorlar.

Bir kimse, bir söz uydurup hadis dese veya sonradan uydurduğunu itiraf etse, yani bu söz hadis olma şartlarını taşımıyorsa, İslam âlimleri, zaten bunu kitaplarına almazlar. Lafzında, manasında, bozukluk olup olmadığını, Kur'an ve sünnete, akla aykırı olup olmadığını anlamak da, bizim değil, muhaddislerin, hadis ilminde müctehid olanların işidir.

Biz, İmam-ı Gazali hazretlerinin kitabından bir hadis-i şerif alıyoruz. Mezhepsizler, (Bunun Kur'ana uygun olup olmadığına bak) diyorlar. İmam-ı Gazali hazretleri, bir hadisin Kur'an-ı kerime aykırı olduğunu bilemiyorsa, hâşâ o kadar cahilse, biz nasıl bilelim? Yahut O, **(Bu hadis Kur'an-ı kerime uygundur)** diyorsa, biz nasıl o hadisin zıt olabileceğini düşünelim? Bir hadis-i şerif meali şöyledir:

(Hadisimi Kur'anla karşılaştırın. Kur'ana uyarsa o söz benimdir, uymazsa benim değildir.) [Taberani]

Sapık veya cahil birisi bir söz uydurur, buna hadis der. Ehli olan hadis âlimi de, hadis ilminin şartlarının yanı sıra onu Kur'ana arz eder. Bu işi cahiller yapamaz elbette. Bu, hadis âlimlerinin, müctehitlerin, Ehl-i sünnet âlimlerinin işidir.

Şimdi bir hadisin uydurma olup olmadığını anlamak için, Şevkani, Kardavi, Elbani gibi mezhepsizlerin kitaplarına değil, ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarında bulunup bulunmamasına bakılır. Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarında varsa o hadis sahihtir. Şevkani, Sehavi, Acluni gibi kimselerin, fıkıh, tefsir ve hadis kitaplarındaki hadislere mevdu [uydurma] demesiyle, o hadisler uydurma olmaz. Hâfız Iraki de, **İhya**'daki hadisleri incelemiş, bazılarına kaynak bulamamış, (Kaynağını bulamadım) demiş, mezhepsizler de, hemen yaygara koparak (Bak kaynağı yok, bu uydurma hadis) diyorlar. İmam-ı Gazali hazretleri uydurma olsa, kitabına alır mı hiç? Keşifle söylenmiş hiçbir hadis-i şerif de yoktur. Evliya hadisleri keşifle söyler demek iftiradır. Kaynak verilmemesi, keşifle söylendiğini göstermez.

Muhaddisler, bir sözün hadis olması için, birçok şartlar koymuşlardır. Bu şartlara uymayanları kitaplarına almazlar. Ayrıca, her muhaddisin koyduğu şartlar, farklı olabilir. Bu bir ictihad meselesidir. **Seyyid Abdülhakim Arvasi** hazretleri buyuruyor ki:

(Usûl-i hadis ilminde müctehid olan bir âlim, bir hadisin mevdu olduğunu ispat edince, bu ilmin bütün âlimlerinin de, mevdu demesi lazım gelmez. Çünkü, mevdu diyen müctehid, bir hadisin sahih olması için, lüzum gördüğü şartları taşımayan bir hadis için, benim mezhebimin usulünün kaidelerine göre mevdudur der. Yoksa, "**Peygamber efendimizin sözü değildir**" demek istemez. Yani, hadis-i şerif denilen bu sözün hadis olması, bence anlaşılmamıştır demektir. Bu âlime göre, hadis olmaması, hakikatte hadis olmadığını göstermez. Hadis usulü ilminin başka bir müctehidi de, hadisin doğru olması için aradığı şartları bu sözde bulunca, hadistir, mevdu değildir diyebilir. O halde, Şevkani'nin, "bazı tefsirlerin hadisleri mevdudur" demesiyle mevdu olmaz. Mesela Şevkani'yi, hadis usulü ilminde müctehid tanısak bile, onun kaidelerince, hadis olduğu meydana çıkmamış olursa da, mevdu hadis olduğunu hangi cesaretle söyleyebilir. Din büyüklerine karşı, böyle sözlerde bulunmanın çirkinliği meydandadır. Dört mezhep arasında ayrılık bulunması, sözlerinin yanlış olacağını göstermediği gibi, hadisler için de, böyledir. Böyle şeyler, ictihad işi olduğundan, bir müctehidin mevdu demesiyle, hakikatte mevdu olması lazım gelmez.)

Demek ki, ictihad ictihadla nakzedilemediği gibi, hadis-i şerif de başka hadis-i şerifle nakzedilemez. Bir müctehid, imam-ı Şafii'nin veya imam-ı a'zamın ictihadı yanlıştır, zayıftır gibi bir şey söylemez. Söylese de, geçerli olmaz. Hadisler için de, durum aynıdır. Mesela imam-ı **Nesai**, **Taberani**'deki bir hadise uydurma diyemediği gibi, imam-ı **Taberani** de, **Nesai**'deki bir hadise mevdu demez. Mevdu dese de, ona göre mevdu olur. Mevdu halk arasında uydurma anlamında kullanılıyorsa da, hadis ilminde müctehid olan bir âlimin, bir hadise mevdu demesi, onun ictihadına göre, hadis olma şartlarını taşımıyor demektir. Diğer bir muhaddise göre de, mevdu olması gerekmez. Bir örnek verelim:

(İlim Çin'de de olsa alınız) hadis-i şerifi, istisnasız bütün mezhepsizlere göre uydurmadır. Halbuki hadis âlimlerinden imam-ı **Deylemi**, imam-ı **Taberani**, imam-ı **Beyheki**, imam-ı **ibni Adiy**, imam-ı **ibni Abdilber** gibi muhaddisler ve **Hüccet-ül islam** ünvanıyla meşhur olan **imam-ı Gazali** hazretleri sahih olduğunu bildirmektedir. Bu büyük imamların, naklettiği bu hadis-i şerife, nasıl uydurma denebilir ki? Diyelim ki bu hadis-i şerife, imam-ı **Buhari** mevdu dese, bu hadis uydurma olur mu? Ancak bu hadis, imam-ı Buhari'ye göre mevdu olur; fakat öteki âlimlere göre yine sahihtir.

Mezhepsizler, bir hadise uydurma deyince, onların sözleri delil oluyor da, mezhep imamlarının, İmam-ı Gazali hazretlerinin, İmam-ı Rabbani hazretlerinin, Abdülkadir-i Geylani hazretlerinin sözü, neden delil olmuyor? Mezhepsizlerin anladığı din oluyor da, bu büyüklerin anladığı neden din olmuyor? Mezhep imamlarımızdan, hadis âlimlerinden ve diğer İslam âlimlerinden öğrendiğimiz bilgilerle, onları sorgu suale nasıl çekeriz?

Din cahilleri, (Bir hadise, **bir âlim** uydurma demişse, o hadise **bin âlim** sahih dese de, o hadis artık, damgayı yemiştir, onunla amel etmeyi içime sindiremem) diyorlar. Bunlara soruyoruz: Siz namaz kılıyorsanız, imam arkasında Fatiha okuyor musunuz? Şafiilerin okuması farzdır, Hanefilerin de, okumaması vacibdir, okurlarsa tahrimen mekruh işlemiş olurlar. Mezhepsizler okuyoruz derlerse, Hanefi âlimlerine muhalefet etmiş olurlar, okumuyoruz diyorlarsa, o zaman Şafii âlimlerine muhalefet olur. Böyle namazı içlerine nasıl sindirebiliyorlar ki? Yahut bir kâfir, bir casus Müslüman görünüp, (Kur'anı değiştirdiler, çok âyeti çıkardılar veya eklediler) dese, şimdi bunlar, bu haine inanıp, Kur'an-ı kerimi de, içlerine sindiremeyecekler mi? Ona da mı, damgayı yemiş diyecekler? Acaba bunlar, casuslarının, yabancıların, misyonerlerin kurduğu sapık fırkaları içlerine nasıl sindiriyorlar?

İslamiyet'i yıkmak isteyen yabancıların maksatları, İslam âlimlerine olan itimadı, güveni temelinden sarsmaktır. Yerli gafiller de, bu hainlere alet oluyorlar. Bir âlimin kitabında, bir tek uydurma hadis olsa, diğer bildirdiği hadislere nasıl itimat edilebilir, onlara da, şüphe gözüyle bakılamaz mı? Burada gaflet veya cehalet gösteren, öteki hadislerde niye göstermesin ki? İşte böylece, bütün din kitapları töhmet altına girmiş olur. Hadisler, dinde senet olmaktan çıkınca, geriye sadece Kur'an-ı kerim kalır. Onu da, istedikleri gibi tevil ederek maksatlarına rahatça ulaşabilirler. Bu sebeplerden dolaylı, yabancıların ve onlara alet olan mezhepsizlerin oyununa gelmemelidir.

Ehl-i sünnet âlimlerinin hepsi icazetlidir. Günümüzdeki gibi diplomalı değildir. İcazetli olmayanlar zaten söz konusu olmaz. İcazetli bir âlimin kitabında, uydurma hadis var denirse, icazeti veren âlime suizan olur. Lâyık olmayan kimseye icazet verdin demek olur. Bu âlimler, uydurma hadisle sahih hadisi bilmeyecek kadar cahil değillerdi. Ravilerinin durumunu bilmeden, kılı kırk yarmadan kitaplarına hadis almazlardı. Kısacası Ehl-i sünnet âlimleri, âlim oldukları için kitaplarına uydurma hadis koymazlar.

Allahü teâlâ, bu mübarek zatlar vasıtasıyla, dinini korumuş ve yaymıştır. Bu zatlara saldırmak, onların kitaplarında uydurma hadis var demek, dinimizi yıkmaya çalışmak olur.

Farklı ictihad ve farklı hadisler

Sual: Farklı ictihad ve farklı hadisler var. Bu hususta açıklama yapar mısınız?

CEVAP

Allahü teâlâ **(Resulüme uyun)** buyuruyor. Resulü de, rahmet ve kolaylık olması için farklı hükümler bildirmiştir. Onun dindeki her sözü vahiydir. Ona uymak için, Onun vârisleri olan âlimlere uymak lazımdır. Bir hak mezhebe uyan âlimlere uymuş olur. İctihad seviyesine yükselen âlim, ictihad yapar. İctihadında yanılsa bile sevap alır. Hadis-i şerifte buyuruluyor ki:

(Müctehid, ictihadında hata ederse bir, isabet ederse iki sevap alır.) [Buhari]

Hatası bile sevap olan âlimlerin böyle farklı ictihadları Allahü teâlânın bir rahmetidir. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Âlimlerin farklı ictihadları rahmettir.) [Beyheki]

Farklı ictihadından dolayı bir âlim, öteki âlimin ictihadının yanlış olduğunu söylemez, söyleyemez. Çünkü Mecellede **(İctihad ictihadla nakzedilemez)** buyuruluyor. **(Madde 16)**

Farklı ictihadlar rahmet olduğu gibi, hadis-i şeriflerin farklı olması da rahmettir. Resulullah efendimiz, Müslümanlara rahmet olması için farklı hükümler bildirmiştir. Eğer tek hüküm olsaydı, mezhepler hasıl olmazdı. Kıyamete kadar, dünyanın her yerinde, her mevsimde, her şartta tek bir nizam olur, Müslümanların halleri, yaşamaları güçleşirdi.

İmam-ı Şarani hazretleri, farklı ictihadların ve farklı hadis-i şeriflerin rahmet olduğunu bildirmek için koca bir kitap yazmıştır. Kitabına **Mizan** ismini vermiştir. Bu kıymetli eserinde birbirine zıt görünen hadis-i şeriflerin hikmetlerini açıklamıştır. Peygamber efendimiz, bazı emirleri zata mahsus [kişiye özel] olarak bildirmiştir. Mesela, erkeklere ipek yasak olmasına rağmen, Hazret-i Zübeyr ve Hazret-i Abdurrahman için, ipek giymelerine izin vermişti ve bu izin yalnız bunlara mahsustu. Hazret-i Arfece'ye de, altın burun takmasına izin vermişti. Bu hüküm umuma şamil değildi. Bazı izin vermeler de, her ne kadar o şahsa ise de, herkes için geçerli idi. Bazıları da yalnız izin verilen şahsın durumunda olanlara mahsustu. Mesela hasta ise, secde edemeyene, **ima ile kıl** buyurmaları gibi. Bazılarına da zor işleri yapmasına izin verirlerdi, o da kuvveti yerinde olanlar içindi. Böylece birbirinden farklı birçok hadis-i şerif meydana çıkmıştır. İmam-ı Şarani, bunları teşdid ve tahfif olarak ayırmıştır.

Farklı sahih hadis-i şeriflerden bazıları şöyledir:

(Kan aldırmak abdesti bozmaz.) [Beyheki] (Hanefi hariç, üç mezhepte böyledir.)

(Akar kan abdesti bozar.) [Beyheki, D.Kutni] (Hanefi'de böyledir.)

(Burnu kanayan abdest alsın.) [Beyheki] (Hanefi'de böyledir.)

(İmamın kıraati, cemaatin kıraatidir.) [Hatib] (Hanefi'de böyledir.)

(Fatihasız namaz olmaz.) [Buhari] (Şafiilerin ameli böyledir.)

(Zekerine dokunan erkeğin abdesti bozulur.) [Ebu Davud, Tirmizi, Nesai] (Maliki'de böyledir.)

(Zekerine dokunan erkeğin abdesti bozulmaz.) [Ebu Davud,Tirmizi, Nesai] (Hanefi'de böyledir.)

(Fercine dokunan kadının abdesti bozulur.) Beyheki] (Şafii'de böyledir.)

(Abdestte, ağzı ve burnu yıkayın.) Beyheki] (Sadece Hanbeli'de farzdır.)

(Ağzı ve burnu yıkamak sünnettir.) [Müslim] (Hanbeli hariç diğer üç mezhepte sünnettir.)

(Deve eti yemek abdesti bozar.) [Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, Nesai] (Hanbeli'de böyledir.)

(Besmelesiz abdest olmaz.) [Ebu Davud, Tirmizi, Beyheki, Hakim] (Hanbeli'de böyledir.)

(Ateşte ısınmış bir şeyi yiyip içmek abdesti bozar.) [Müslim, Ebu Davud, İbni Mace, Tirmizi, Nesai] (Dört mezhebin ameli böyle değildir.)

(Denizin hayvanları helaldir.) [Ebu Davud, Tirmizi, Nesai] (Hanefi hariç, 3 mezhepte böyledir.)

Salih âlimler tevazu sahibi idi

Salih âlim demek, kibirden uzak, ilim, ihlas ve tevazu sahibi insan demektir. İmam-ı Gazali hazretleri, her salih âlim gibi, tevazu sahibi idi. Hadiste birikiminin az olduğunu bildirmiş. Bunun yüzünden, (O hadis ilminde zayıftı, sahih ile uydurma hadisi birbirinden ayıramazdı. Onun eserlerine güvenilmez. Çünkü eserlerini bu uydurma hadisler üzerine bina etmiştir) demek caiz olmaz. Salih âlim, bid'at ehli gibi kibirli değildi. Herbiri bir tevazu abidesi idi.

Mesela ikinci binin müceddidi **İmam-ı Rabbani** hazretleri birçok mektubunda, kendisini en aşağı köle, fakir, aciz birisi olarak bildirir. Hocasına bir mektubunda diyor ki:

(Bu köleniz gaflet uykusuna dalmıştır, yüzü siyahtır, kusurları çoktur, huysuzdur.) **[m.9]**

Şimdi biz (İmam-ı Rabbani gaflet uykusundadır, yüzü karadır, kusurları çok biridir) diyebilir miyiz?

Yine **İmam-ı Rabbani** hazretleri buyuruyor ki:

Kusurlarım pek çok, iyi anlıyorum ki, sağ omzumdaki melek, yirmi seneden beri, yazacak bir iyilik bulamamıştır. Allahü teâlâ biliyor ki, bu sözü gösteriş olarak söylemiyorum. İçimden geleni söylüyorum. Yine iyi anlıyorum ki, Frenk kâfiri, kendimden kat kat daha iyidir. Yine iyi anlıyorum ki, hatalarla, kusurlarla çevrilmişim ve günahlarımın altında ezilmişim. Yaptığım ibadetleri, iyilikleri, sol omzumdaki melek yazsa, yeridir. Sol omzumdaki melek, hep yazmaktadır. Sağ omzumdaki ise işsiz, boş durmaktadır. Sağdaki amel defterim bomboştur. Soldaki ise, dolu ve simsiyah olmuş. Ümidim yalnız Allah'ın rahmetindedir. Ancak Onun mağfiretine sığınıyorum. (Allahümme mağfiretüke evsau min zünubi ve rahmetüke erca indi min ameli = **Ya Rabbi, senin mağfiretin, benim günahlarımdan daha geniştir. Rahmetin ise amelimden daha ümit vericidir)** duasını kendime tam uygun görüyorum. Şaşılacak şeydir ki, yüksek derecelerde, durmadan gelen feyzler, nimetler, bu kusurları görmeye yardım ediyorlar. Ayıpları görmek kuvvetini arttırıyorlar. Ucb [kendini beğenmek] yerine, aşağılık gösteriyorlar. Yüksek yerde, tevazu [aşağı gönüllülük] yolunu açıyorlar. Bu an içinde, hem vilayetin [evliyalığın] en yüksek derecesini ihsan ediyorlar, hem de, kendini kusurlu görmeyi sağlıyorlar. Ne kadar çok yükselirse, kendini o kadar çok aşağı görüyor. Çok yükselmek, kendini çok aşağı görmeye sebep oluyor. Yabancılar, buna ister inansın, ister inanmasınlar. **(m.1/222)** [Bid'at ehli, aynı zamanda, tasavvufa yabancı insan demektir.]

Şimdi biz, imam-ı Rabbani hazretleri hâşâ Frenk kâfirinden daha aşağıdır diyebilir miyiz? Tasavvuftan haberi olmayanlar bu inceliği anlayamazlar. **İmam-ı Malik** hazretleri, (Fıkıh öğrenmeyip, tasavvuf ile uğraşan, dinden çıkar, Zındık olur. Fıkıh öğrenip tasavvuftan haberi olmayan bid'at sahibi olur. Her ikisini edinen, hakikate varır) buyurdu. **(Merec-ül-bahreyn)**

İmam-ı Şafii hazretleri okuduğu bir şeyi kolay kolay unutmazdı. Buna rağmen (Benim hafızam zayıf) derdi. Belki imam-ı a'zama göre zayıf olduğunu söylüyordur, belki de Resulullah efendimize göre söylüyordur, niyetini bilemeyiz. Ama bizzat kendisi söyledi diye hafızası zayıftı diyemeyiz. Resulullah efendimiz bile, **(Ben de beşerim, ben de yanılabilirim)** buyuruyor. Hâşâ (O da yanılabildiği için ona güvenilmez) denir mi hiç? **İmam-ı Gazali** hazretlerinin Resulullah efendimizin söylediği bütün hadisleri bilmesine imkan yoktur, hatta Eshab-ı kiramdan da hepsini bilen yoktur. Bildiğim azdır demek, bütün hadisleri bilemem demektir, uydurma ile sahihi ayıramam demek değildir.

Sevap olan bir şeye hata denmez

Hemen her yazımızda Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarında uydurma hadis olmadığını naklediyoruz. Bu demek, hâşâ bir âlimi, hata yapmaz, masum, beşer üstü gibi görmek ve göstermek değildir. Peygamber de beşerdir. Beşer

üstü göstermek hâşâ âlimleri melek veya ilah olarak bildirmek demektir. Bir hadis-i şerif meali şöyledir:

(Hatasız kul olmaz. Yalnız Yahya peygamber hata etmemiştir.) [İbni Asakir]

Âlim ictihadında yanılabilir mi? Elbette yanılır. Resulullah efendimiz bile ictihadında yanılmıştır. Bedir'de alınan esirlere yapılacak muamele hakkında, Sahabe-i kiramın reyleri [ictihadları] farklı olmuştu. Ömer-ül Faruk ve Sad bin Muaz esirleri öldürelim dedi. Diğer sahabiler ise, para karşılığı bırakalım demişlerdi. Server-i âlem de, serbest bırakalım reyini kabul buyurup salıverdiler. Sonra, şu âyet gelerek birinci reyin doğru olduğu bildirildi:

(Savaşta alınan esirleri mal karşılığı olarak salıvermek, hiçbir Peygambere yakışmaz. Yer yüzünde onların çoğunu öldürmek, zayıflamalarına sebep olur. Siz dünya malını istiyorsunuz. Allahü teâlâ ise, sevap kazanmanızı, Cennete ve nimetlere kavuşmanızı istiyor. Allah tarafından önceden verilmiş bir hüküm olmasaydı, aldığınız fidyeden dolayı size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.) [Enfal 67, 68]

Bu âyetlerden sonra Resulullah efendimiz buyurdu ki:

(Eğer azap geri çevrilmeseydi, Ömer bin Hattab ile Sad bin Muaz'dan başka kimse kurtulmazdı.) [Beydavi, Meâlim-üt-tenzil]

Eshab-ı kiramın ictihadı Peygamberimizden farklı olabilirdi. Fakat bu ahkam, Peygamber efendimiz zamanında hatalı ve şüpheli olamazdı. Çünkü, vahiy gelerek, yanlış olan ictihadlar, Allahü teâlâ tarafından hemen düzeltilir, hak ile bâtıl birbirinden hemen ayrılırdı. Ama âlimlerin hatalı ictihadlarının düzeltilmesine ihtiyaç yoktur. Çünkü farklı ictihad yanlış da olsa rahmettir. Mesela hadis-i şerifte, denizde yaşayan her hayvanın eti yenir. Ama imam-ı a'zam hazretleri ise, sadece balık ve balık şeklinde olanlar yenir diye ictihad etmiştir. Burada ya üç imamınki doğrudur veya imam-ı a'zamınki doğrudur. Bunu da ancak Allahü teâlâ bilir. Fakat müctehid olan başka âlimler, farklı bir ictihadda bulunabilirler. Ama imam-ı a'zamın ictihadı yanlış demezler. Çünkü ictihad ictihadla nakzedilemez. Sonra ictihadda yanılmak suç değildir. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Âlim, ictihadında hata ederse bir, isabet ederse iki sevap alır.) [Buhari]

Sevap olan bir şey için hata tabirini kullanmak caiz değildir. Böyle farklı ictihadlar da Allahü teâlânın bir rahmetidir. Bir hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Âlimlerin farklı ictihadları rahmettir.) [Beyheki]

Rahmet ve sevap olan bir ictihad için, nasıl olur da imam-ı a'zamın veya imam-ı Gazali'nin hatası var diyebiliriz? İşte bunun için (Ehl-i sünnet âlimlerin kitaplarında hata yoktur, uydurma hadis olmaz) deniyor. Böyle söylemenin hâşâ onları peygamber ve ilah derecesine yükseltmekle ne alakası var? İctihadları hatalı, kitaplarında uydurma hadis var zannı ile Resulullahın vârislerine dil uzatmak caiz olmaz.

İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:

Önce itikadı düzeltmek yani, doğru yolun âlimlerinin, Kur'an-ı kerim ve hadis-i şeriflerden anladıklarına uygun olarak itikad etmek lazımdır. Çünkü, Kitap ve sünnetten bizim ve sizin anladıklarımızın hiç kıymeti yoktur. Ehl-i sünnet âlimlerinin anladıklarına uymak lazımdır. Bizim anladıklarımız, Ehl-i sünnet âlimlerinin anladıklarına uymuyor ise, hiç kıymeti olmaz. **(1/157)**

Âlimlere olan itimadı sarsmak

Selman Rüşdi'nin Şeytan rivayetleri diye bildirdiği "Garanik olayı" gerçek midir, değil midir? Elbette bu olay, onun anlattığı gibi değildir. Ama işin gerçeğini de bilmek gerekir. Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarında bu olay var, ama onun anlattığı tarzda değildir.

Garanik olayını bildiren Ehl-i sünnet âlimlerine, bu olayı bahane ederek (Resulullaha iftira edilmiş ve Kur'anı yaralamışlardır) denilemez.

Resulullaha en büyük iftirayı yapan ve Kur'an-ı kerimi yaralayan kimse, bırakın Ehl-i sünnet âlimi olmayı, Müslüman bile olamaz. Hâşâ Peygamber efendimizin vârisleri olan Ehl-i sünnet âlimleri Resulullah efendimize en büyük iftirayı yapabiliyorsa, Kur'an-ı kerimi yaralayabiliyorsa, artık onlara nasıl itimat edilir, ortada din diye bir şey kalır mı?

Biz hadis-i şeriflere ve hadis-i şerifleri bildiren âlimlere inanmayıp da kime inanacağız?

Allahü teâlâ, **(Bilmiyorsanız âlimlere sorun)** buyurmuyor mu?, Resulullah efendimiz, **(Âlimler benim vârisimdir)** buyurmuyor mu? Bu vârislere suizannın büyük vebali vardır.

Şimdi **Garanik** olayı'nın iç yüzünü öğrenelim:

Ehl-i sünnet âlimlerinin en büyüklerinden birisi olan, **imam-ı Rabbani** müceddidi elfi sani Ahmed Faruki hazretleri faideli ilimler hazinesi **Mektubat**'ında buyuruyor ki:

(Çok kimsenin bildiği gibi, bir gün **Seyyid-ül-beşer** "aleyhi ve alâ âlihi ve eshabissalatü vesselam" Eshabı ile oturuyordu. Kureyşin ileri gelenleri ve kâfirlerin şefleri orada idiler. Seyyid-ül-beşer onlara **(Necm)** suresini okudu. Onların putlarını anlatan âyet-i kerimeye gelince, melun şeytan putları öven birkaç sözü, o Serverin sözüne ekledi. Dinleyenler, bunları da o Serverin sözü sandılar. Orada bulunan kâfirler, "Muhammed bizimle barış yaptı, putlarımızı övdü" dediler. Oradaki Müslümanlar da, buna şaşırıp kaldılar. O Server, **(Ne oluyorsunuz?)** diye sordu. Eshab-ı kiram, siz okurken bu sözler de araya karıştı dediler. Hemen Cebrail-i emin vahy getirdi. O sözleri şeytanın karıştırdığını, bütün Peygamberlerin sözlerine de karıştırmış olduğunu bildirdi. Allahü teâlâ, o sözleri âyet-i kerime arasından çıkardı. Kendi kelamını sapasağlam yaptı.) **[m.273]**

Bu olayın Kur'an-ı kerimi yaralamakla ne ilgisi vardır? Bu olayda Resulullaha iftira neresinde? Allahü teâlâ kitabına şeytanın sözünü sokar mı hiç? Şeytanın araya laf soktuğunu duymaması gayet normal. Allah bildirmedikçe her şeyden haberdar olamaz. Âişe validemize iftira ettiklerinde günlerce üzüldü. Âyet gelince Resulullah efendimiz gerçeği öğrendi. Resulullah gaybı bilir demek küfürdür. Gaybı ancak Allah bilir. Ama birçok gaybı Habibine elbette bildirmiştir. İmam-ı Rabbani hazretleri, bu olayı bildirdiği için en büyük iftirayı yapıp Kur'an-ı kerimi mi yaraladı? Evet denirse o zaman Allahü teâlâ elbette Resulullahın vârislerine yapılan bu çirkin iftiranın hesabını müfterilerden soracaktır.

Bid'at ehli şu bâtıl mantıkla hareket eder:

Memeli hayvanlar uçmaz
Yarasa memeli hayvandır
O halde yarasa da uçmaz.

Birinci önerme yanlış olduğu için netice de yanlış olmuştur

Ehl-i sünnet âlimi uydurma hadis nakleder
Ebu Hanife Ehl-i sünnet âlimidir
O halde o da uydurma hadis nakleder.

Yine birinci önerme yanlış, netice de yanlış olmuştur.

Hadis uydurmanın cezası büyüktür

Resulullah efendimiz, hadis uyduran ve uydurma hadisi nakleden için ağır tehditlerde bulunmuştur. Mesela **(Hadis uyduran Cehennemdeki yerine hazırlansın)** hadis-i şerifi din kitaplarında var. Böyle bir hadis-i şerif olmasa bile, hangi İslam âlimi kitabına uydurma hadis alır? Mezhepsizler, (Uydurma hadisi kitabına almak, ya ihmallik, ya gafillik ya cahillik veya hainlikten ileri gelir) diyorlar. Gayet doğrudur. Peki Kütüb-i sittede, diğer hadis ve tefsir kitaplarında veya İhya'da uydurma hadis var denirse, bu büyük zatlar ihmallik, gafillik, cahillik veya hainlikle suçlanmış olmuyor mu? O mübarek zatlara bunlar nasıl yakıştırılabilir? Bir İslam âlimi uydurma hadisi kitabına alır mı hiç? Cahillik denirse hâşâ İslam âlimi cahil olursa kim âlim olur ki? Gafillik de öyle. Onlar gafil ise biz nasıl müteyakkız [uyanık] oluruz?

Müctehid, bir hadis için uydurma diyebilir, bu da ancak kendisi için geçerlidir. Bir muhaddis, İhya'da uydurma hadis var dedi diye bizim de var dememiz caiz olmaz, bu haddini bilmemekten, cahillikten, hatta hainlikten ileri gelen bir söz olur. Kur'an-ı kerimde mealen, **(Âlimlere sorun)** buyuruluyor. Hadis-i şerifte ise, **(Âlimler, Peygamberlerin vârisleridir)**, **(Âlim, Allahü teâlânın güvendiği kimsedir)** buyuruluyor.

Allahü teâlânın güvendiği ve kendilerine sorun dediği âlimler kimdir? Kütüb-i sitte sahipleri veya Hüccet-ül İslam İmam-ı Gazali hazretleri bu âlimlere dahil değil mi? Resulullah efendimizin (**Vârislerim**) dediği âlimler

bunlar değil ise kimlerdir? Abduh mu? Şevkani mi? Sehavi mi, Kardavi mi? Acluni mi? Mezhep imamları veya bir imam-ı Gazali, bir imam-ı Rabbani eğer Resulullahın vârisi değil ise, başka bir tane vâris gösterilemez.

Mısırlı Suriyeli mezhepsizler çıkıp, (Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarında uydurma hadis çoktur) diyorlar.

Mezhepsizlerin sözleri delil oluyor da, mezhep imamlarının, imam-ı Gazalinin, imam-ı Rabbaninin sözü neden delil olmuyor? Mezhepsizlerin anladığı din oluyor da, bu büyüklerin anladığı neden din olmuyor? Onlardan öğrendiğimiz bilgilerle, onları mı sorgu suale çekeceğiz?

Bu nasıl mantık, bu nasıl ilim, bu nasıl edep böyle? Din düşmanlarına alet olanlara, onların tuzaklarına düşenlere yazıklar olsun.

Allah’ın güvendiği, Peygamberin vârisi olan âlimlere güvenmeyen, hâşâ onların yalan söyleyeceğini veya Kur'an-ı kerime aykırı uydurma hadis nakledebileceğini sanmak ne kadar yanlıştır.

Biz, imam-ı Gazali hazretlerinin kitabından bir hadis-i şerif alıyoruz. Mezhepsizler, (Bunun Kur'ana uygun olup olmadığına bak) diyorlar. Hâşâ imam-ı Gazali hazretleri bir hadisin Kur'an-ı kerime aykırı olduğunu bilemiyorsa, o kadar cahil ise, biz nasıl bilelim? Yahut O, (Bu hadis Kur'an-ı kerime uygundur) diyorsa, biz nasıl o hadisin zıt olabileceğini düşünelim? İslam âlimlerinin kitaplarında uydurma hadis olabileceğini düşünen cahillere ve sapıklara yazıklar olsun!

Acluni veya benzeri birisi, bir hadise uydurma demişse, mezhepsizlere göre artık o hadis uydurmadır. Bir yazar da, **İbni Mace**’deki bir hadis-i şerif için, (Hintli Muhammed Abdürreşid en-Numâni, hadis imamlarının görüşünü bildiriyor, bu hadisin uydurma olduğunu söylüyor) diyor. **(İlim Çin’de ise de alınız)** hadis-i şerifi için, istisnasız bütün mezhepsizler uydurma diyor. Halbuki hadis âlimlerinden imam-ı **Deylemi**, imam-ı **Taberani**, imam-ı **Beyheki**, imam-ı **ibni Adiy**, imam-ı **ibni Abdilber** gibi hadis âlimleri ve **Hüccet-ül islam** ünvanı ile meşhur olan **imam-ı Gazali** hazretleri sahih olduğunu bildirmektedir. Bu büyük imamların naklettiği bu hadis-i şerife uydurma diyenin dili kurur. Peki imam-ı **Süyuti**, imam-ı **Buhar**i gibi bir âlim bir hadise uydurma dese, bu hadis uydurma olur mu? Ancak o muhaddise göre uydurma olur, fakat öteki âlimlere göre yine sahihtir.

Uydurma hadisi nakletmenin vebali

Sual: Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarında niçin uydurma hadis yoktur?

CEVAP

Çünkü, hadis uydurmanın ve uydurulmuş hadisi nakletmenin vebalinin büyüklüğünü bildikleri için, Allahü teâlâdan çok korktukları için, tek kelime ile salih âlim oldukları için kitaplarına uydurma hadis almazlar. **(Uydurma hadis)**, **bu sözü Allah Resulü söyledi** diye iftira etmektir. Sıradan bir müslümanın

bile hayalinden dahi geçiremiyeceği bu iftirayı, bir ehl-i sünnet âlimi hiç yapabilir mi? Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

(Benden sonra gelecek kavim, size hadislerimi soracaklar. Kim kasten bana yalan isnat ederse, Cehennemdeki yerine hazırlansın!) [Ebu Nuaym]

(Benden duyduğunuz âyet ve hadisi tebliğ edin! Beni İsrail'den bildirdiklerimi de söyleyin! Yalnız bana bilerek yalan isnat eden Cehennemdeki yerine hazırlansın!) [Buhari]

(Benden bir şey nakleden hakkı, doğruyu söylesin! Söylemediğim şeyi, bana isnat eden gireceği ateşe hazırlansın!) [İbni Mace, Hakim]

(İftiracıların en büyüğü, söylemediğim bir sözü, bana isnat edip nakledendir.) [Beyheki]

(Yalan bir sözü, hadis diye rivayet eden de yalancıdır.) [Müslim]

(Uydurma olduğunu bilerek, hadis diye rivayet eden, onu uyduran gibi Cehennemdeki yerine hazırlansın!) [Bezzar]

(Söylemediğimi hadis diye bildiren Cehennemdeki yerine hazırlansın!) [Ukayli]

(Söylemediğim sözü, hadis olarak bildiren veya Kur'anı kendi reyi [görüşü] **ile tefsir eden, Cehennemde azap görecektir.)** [Tirmizi]

Bu hadis-i şerifleri bilen bir âlimin kitabına uydurma hadis alması mümkün mü? Bırakın âlimi, herhangi bir müslüman, uydurma bir sözü hadis diye nakledebilir mi, Allah Resulüne bu iftirayı yapması, söylemesi mümkün mü? Mezhepsizlere, misyonerlere aldanmamalı, ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarında uydurma hadis var zannetmemeli. Allahü teâlânın, dinini, soysuzlara karşı bu mübarek zatlar vasıtasıyla koruduğunu, yaydığını unutmamalı.

Resulullahın vârislerine güvensizlik

Mezhepsizlik demek, Resulullah efendimizin vârisleri olan âlimlere düşmanlık demektir. Suizan ve iftira demektir. Hadis-i şerifte, **(Âlim Allah'ın güvendiği kimsedir, Resulullahın vârisidir)** buyuruluyor.

Kendisine güvenilmeyip dil uzatılan Hadika'nın sahibi kimdir?

Hadika'nın sahibi Abdülgani Nablusi hazretleridir. Fıkıh, tefsir, hadis ve tasavvufta çok derin âlim idi. Yüzden fazla değerli kitap yazdı. Hadika kitabı, imam-ı Birgivi'nin Tarikat-i Muhammediyye'sinin şerhidir. Allah'ın güvendiği ve Resulullahın vârisi olan böyle bir âlim, kitabına tetkik etmeden, rastgele bir hadis alır mı? İmam-ı Gazali hazretlerine yapılan gaflet ve ihmallik iftirası bu zata da yapılıyor.

Mezhepsiz Şevkani, Beydavi tefsirinde uydurma hadis olduğunu söylüyor. Zahir ve bâtın ilimlerinde kâmil dört mezhebin inceliklerini iyi bilen, derin âlim, veliy-yi-kamil, ârif-i billah **seyyid Abdülhakim Arvasi** hazretleri buyuruyor ki: Beydavi, tefsir ilminde, en büyük makama yükselmiştir. Her meslekte senettir.

Her mezhepte önderdir. Her düşüncede rehberdir. Her fende mahir, her usulde bürhan, önceki ve sonraki âlimlere göre sağlam, kuvvetli ve yüksektir. Böyle derin bir âlimin tefsirinde mevdu hadis var demek, dinde derin bir uçurum açmaktır. Böyle sözleri söyleyenin dili, inananın kalbi, dinleyenin kulakları tutuşsa yeridir. Acaba, bu büyük ilim sahibi, mevdu hadisleri sahihlerinden ayıramaz mı idi? Yoksa, hadis uyduracak kadar ve böyle yapanlar için, Resulullahın bildirdiği ağır cezalara aldırış etmeyecek kadar Allah korkusu yok mu idi? Hadis ilminde müctehid bir âlim, bir âlimin sahih dediği bir hadise mevdu diyebilir. Bu, “Resulullah böyle söylemedi" demek değildir. Bu hadis benim usulüme göre hadis değil, uydurmadır; fakat başka müctehide göre sahih olabilir demektir. Farklı ictihadlar da aynen böyledir. Hadis-i şerifte, **(Âlim ictihadında hata ederse bir, isabet ederse iki sevap alır)** buyuruldu. İctihad ictihadla nakzedilemez ve Ehl-i sünnet âliminin kitabında uydurma hadis var denilemez.

Sual: Tarihte Hadis uyduranlar olduğuna göre âlimlerin kitaplarında uydurma hadis yok mudur?

CEVAP

Hadis uyduranlar olmuş ise de, Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarında asla uydurma hadis yoktur. Çünkü onların her biri, **(Âlimler, Peygamberlerin vârisleridir)** ve **(Âlimler, Allah’ın güvendiği kimselerdir)** gibi hadis-i şerifler ile övülen büyük insandır. Hadis uydurmanın ve uydurma hadisi nakletmenin vebalinin büyüklüğünü bilirler. **(Söylemediğim sözü hadis diye bildiren Cehenneme gidecektir)** hadis-i şerifini nakleden o âlimler, kitaplarına nasıl olur da uydurma hadis alabilirler?

Resulullahın vârislerine olan itimadı sarsmak için böyle iftira ediyorlar. Bir müctehid, başka bir müctehide hata ettin demez. Çünkü Mecelle’de (İctihad ictihadla nakzedilemez) buyuruluyor. (Madde 16)

Dört mezhepte birbirinden farklı hükümler vardır. Fakat hiçbiri, diğerini sapıklıkla, hata etmekle itham etmemiştir. Çünkü hadis-i şeriflerde buyuruluyor ki:

(Âlimlerin farklı ictihadları rahmettir.) [Beyheki]

(Âlim ictihadında hata ederse bir, isabet ederse iki sevap alır.) [Buhari]

Hanefi ve Hanbeli’de gusülde ağzın içini yıkamak farz iken, Maliki ve Şafii’de farz değildir. Bunun için mezhebin birine doğru, ötekine yanlış denemez. Her müctehidin bir hadisten hüküm çıkarması farklıdır. Bir müctehidin sahih dediği bir hadise, başka bir müctehid mevdu diyebilir.

Hadis ilminde müctehid bir âlim, bir hadise mevdu derse, diğer müctehidler buna sahih diyebilir. Çünkü mevdu diyen müctehid, bir hadisin sahih olması için lüzum gördüğü şartları taşımayan bir hadis için "Mezhebimin usulünün kaidelerine göre mevdudur" der. Yani bu sözün hadis olduğu bence anlaşılamamıştır, der. Yoksa "Bu söz, Peygamber efendimizin sözü değildir"

demek istemez. Aynı hadis için başka bir müctehid sahihtir diyebilir. Sahih olduğunu söyleyen müctehid ötekine, "Peygamber efendimizin bu sözüne nasıl mevdu dersin?" demediği gibi öteki de, "Bu uydurma söze sen nasıl hadis diyebilirsin?" demez. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Bu misalleri ancak âlim olanlar anlar.) [Ankebut 43]

(Bilmiyorsanız âlimlerden sorun!) [Nahl 43]

(Bunun hükmünü peygambere ve ülül-emre [âlimlere] **sorsalardı, öğrenirlerdi.)** [Nisa 83] [Âyet-i kerimede geçen ülül-emrin âlim demek olduğu tefsirlerde yazılıdır. Peygamber efendimiz de **(Ülül-emr, fıkıh âlimleridir)** buyurdu. (Darimi)]

(Allah'tan en çok korkan ancak âlimlerdir.) [Fatır 28]

[Allah'tan korkmak büyük mertebedir. Peygamber efendimiz **(Allah'tan en çok ben korkarım)** buyurdu. (Buhari)]

(Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?) [Zümer 9]

Hadis-i şeriflerde ise buyuruldu ki:

(Âlimlere tabi olun! Çünkü onlar, dünya ve ahiretin ışıklarıdır.) [Deylemi]

(Âlimler olmasaydı, insanlar helak olurdu.) [İ. Maverdi]

(Bilmediklerinizi salih [âlim]**lerden sorup öğrenin!)** [Taberani]

Mezhebe uymanın lüzumu

Allahü teâlâ ve Resulü, âlimleri böyle överken, onların kitaplarında uydurma hadis olduğunu söylemek ne kadar çirkin iftira olur. **(Uydurma hadis)**, **bu sözü Allah Resulü söyledi** diye iftira etmektir. Sıradan bir müslümanın bile hayalinden dahi geçiremiyeceği bu iftirayı, bir ehl-i sünnet âlimi hiç yapabilir mi?

Eğer herkes Kur'an-ı kerimden hüküm çıkarabilseydi, hadis-i şeriflere, Eshab-ı kirama ve âlimlere ihtiyaç kalmazdı. Onun için Allahü teâlâ da, Peygamber efendimiz de âlimlere uymamızı emrediyor.

İki hadis-i şerifin birbirine zıt gibi olduğunu gören, mezhebinin hükmüne uyar. Zaten müctehid olmayanın hadis-i şerifle amel etmesi, hüküm çıkarmaya kalkması caiz olmaz.

Her müslümanın dört hak mezhepten birine uyması gerekir. Uymayanın mülhid olacağını **imam-ı Rabbani** hazretleri Mebde ve Mead kitabında bildiriyor.

Dört mezhepten birine uymayan Ehl-i sünnetten ayrılır. Ehl-i sünnetten ayrılanın da sapık veya kâfir olacağı **S. Ahmet Tahtavi** hazretlerinin Dürr-ül-muhtar haşiyesinde yazılıdır. **Abdülgani Nablüsi** hazretleri de, **(Bugün dört mezhepten başkasına uymak caiz değildir. Kur'an-ı kerimin manasını öğrenmek isteyen, Ehl-i sünnet âlimlerinin kelam, fıkıh ve ahlak kitaplarını okumalıdır!)** buyuruyor. **(Hadika)**

Ne söyleyeceklerini bile şaşırdılar

Sual: Hadis düşmanları, (Bir hadise, **bir âlim** uydurma demişse, o hadise **bin âlim** sahih dese de, o hadis artık, damgayı yemiştir, onunla amel etmeyi içime sığdıramam) diyorlar.

CEVAP

Düşmanlık veya sapıklıklarından ne yapacaklarını, ne söyleyeceklerini bile şaşırdılar. Ağızlarından çıkanı kulakları duymuyor. Bir kâfir, bir casus müslüman görünüp, din adamı görünüp, (Kur'anı değiştirdiler, çok âyeti çıkardılar veya eklediler) dese, şimdi bunlar bu haine inanıp, Kur'an-ı kerimi de içlerine sığdıramayacaklar mı? Ona da mı damgayı yemiştir diyecekler? Acaba bunlar, ingiliz casuslarının kurduğu Vehhabiliği, Yahudilerin ortaya çıkardığı Rafiziliği içlerine nasıl sindiriyorlar?

Bunlara soruyoruz, siz namaz kılıyorsanız, imam arkasında Fatiha okuyor musunuz? Şafiilerin okuması farzdır, Hanefilerin de okumaması vaciptir. Okursa tahrimen mekruh işlemiş olurlar. Mezhepsizler okuyoruz derlerse, Hanefi âlimlerine muhalefet etmiş olurlar, okumuyoruz diyorlarsa, o zaman Şafii âlimlerine muhalefet olur. Böyle namazı içlerine nasıl sindirebiliyorlar ki?

Hadis ilminde müctehid bir âlim, bazı âlimlerin sahih dediği bir hadise mevdu diyebilir. Müctehidin böyle demesi; "Bu hadisi, Peygamber efendimiz söylememiştir" anlamında değildir. Bu hadis benim usulüme göre hadis değil, uydurmadır [sahih değildir]; fakat başka müctehide göre hadis sahih olabilir demektir. Farklı ictihadlar da aynen böyledir. Bana göre doğrusu bu der; fakat farklı ictihadda bulunan müctehide söz söylemez. Birinin uydurma [sahih değildir] demeye yetkisi varsa, ötekinin de sahih demeye yetkisi vardır. Bunun için hiçbir Ehl-i sünnet âliminin kitabında uydurma hadis olmaz. Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarına dil uzatmamalı ve onların kitaplarında uydurma hadis var sanmamalı, din cahili veya düşmanlarının oyunlarına gelmemelidir.

Sual: Uydurma hadis olmaz diyorsunuz. Unutmayın bizim iki katımız olan Hıristiyan âlemi bile bir çok hadisin uydurma olduğunu söylüyor. Bu kadar insanları hiçe mi sayıyorsunuz?

CEVAP

Biz uydurma hadis olmaz demedik. Hakiki İslam âlimlerinin kitaplarında uydurma hadis olmaz dedik. Diğer yandan, İslamiyet'e inanmayan hıristiyanların, Peygamberimize, Kur'an-ı kerime inanmayan hıristiyanların, bazı hadisler hakkındaki sözlerinin ne önemi var? Sahih dedikleri hadis var mı ki? İkincisi Hıristiyanlar, bizim iki katımız kadar değil. Öyle bile olsa ne önemi var? Hıristiyanlardan sayıca fazla Çinli ile Japon var. Hepsi Budist. Bir sürü dinsiz insan da var. Hepsi Hıristiyanların iki katından fazladır. Ama Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Yeryüzündeki insanların çoğuna uyarsan, seni Allah yolundan saptırırlar.) [Enam 116]

Sual: Çelişkili hadislere bir örnek vereyim. Kur'anda Allah kullarına yapamayacakları hiçbir işi vermeyeceğini söylüyor. Buna rağmen sizin hadislerinize göre ise; Hazret-i Muhammed miraca çıktığında Allah ile namaz hakkında bir pazarlığa giriyor. Ümmetim bu kadarını yapamaz 50 vakit namaz sayısını azalt demiyor mu? Hiç böyle şey olur mu?

CEVAP

Bekara suresinin sonunda buyuruluyor ki:

(Rabbimiz Bizden öncekilere yüklediğin gibi, bize de ağır yük yükleme. Rabbimiz, bize gücümüzün yetmeyeceği şeyi taşıtma.) [Bekara 286]

Bu âyet de gösteriyor ki önceki ümmetlere çok ağır yükler yüklenmişti, Peygamber efendimizin hürmetine bu ümmete kaldıramayacağı yükler verilmemiştir, dileseydi öteki ümmetlere yüklediği gibi bize de yüklerdi. Bu Resulullahın ümmetine Allahü teâlânın bir ihsanıdır. Sonra 50 vakit emretse yapılamaz mı idi? Beş vakte indirildiği halde her Müslüman kılabiliyor mu? Beş vakti severek kılan 50 vakti de kılabilirdi. Ama kolaylık olması için beşe indirilmiştir. Bu husus Buhari ve Müslim gibi İslam dininin en sahih iki hadis kitabında bildirilmektedir. Pazarlığa girmiyor, bu senin gibi hadis düşmanlarının bir iftirasıdır. Allah'a yalvarıyor istirham ediyor, rica ediyor niye pazarlık kelimesini kullanıyorsun?

Sizin hadisler diyorsun. Sen Müslüman değil misin, misyoner misin veya 19 cu musun? Sen hadislere inanmıyor musun? Kur'an-ı kerimde baştan sona kadar **Resulüme uyun, Onun sözlerine tâbi olun** buyuruluyor. Bir de niye Peygamber efendimiz demiyorsun da Hazret-i Muhammed diyorsun? Sen hangi dindensin?

Sual: Hazret-i Musa'nın akıl vermesi ile, Hazret-i Muhammed'in Allah'tan böyle bir teklifte bulunması normal olabilir mi hiç? Çelişki değil mi?

CEVAP

Namazlarda olsun namazlardan sonra olsun Allah'a dua etmiyor muyuz? Ya Rabbi kazadan beladan koru diye dua etmiyor muyuz? Şunu ver bunu ver demiyor muyuz? Peygamber efendimizin de istemesi normal değil mi? Musa aleyhisselam tecrübesine göre tavsiye ediyor. Önceki ümmetlere çok ağır yükler yüklendiğini biliyordu. Bunun çelişki neresindedir? Sonra bu hadis-i şerif İslam tarihinde en kıymetli iki hadis kitabında vardır. Bütün İslam âlimlerinin onayladığı iki kitap. Asırlardır gelen bütün İslam âlimleri, bütün mezhep imamları bunu onaylamıştır. Ancak yeni türediler ve misyonerlerin oyuncakları buna itiraz etmişlerdir. Bunda itiraz olunacak ne var ki? Buna itiraz etmek bütün İslam âlimlerini bir kalemde silip atmak demektir. Halbuki Allahü teâlâ **(Bilmiyorsanız zikir ehline = âlimlere sorun)** buyuruyor. **(Âlimler çok kıymetli insanlar)** buyuruyor. Kendi aklını âlimlerin ilminden ve aklından üstün mü biliyorsun?

Uydurma sanılan hadisler

Din düşmanları ve bid'at ehli çıkardıkları bazı sözlere hadis demişlerse de, Ehl-i sünnet âlimleri bu sözleri kitaplarına almamışlardır. Hiçbir İslam âliminin kitabında uydurma hadis yoktur. Kitabına uydurma hadis alan kimse zaten İslam âlimi denmez. İslam âlimleri, hadis uydurmanın ve uydurulmuş hadisi nakletmenin vebalinin büyüklüğünü bildikleri için, kitaplarına uydurma hadis almazlar. Çünkü hadis-i şerifte, **(Benden duyduğunuz âyet ve hadisi tebliğ edin! Beni İsrail'den bildirdiklerimi de söyleyin! Yalnız bana bilerek yalan isnat eden, Cehennemdeki yerine hazırlansın!)** buyuruluyor. (Buhari)

Bu âlimlerin kitaplarındaki hadis-i şeriflere uydurma demek büyük bir insafsızlık ve cehalettir. Hanefilere göre, deniz haşaratı yenmez, diğer üç mezhebe göre yenir. Hanefi, diğer üç mezhebe sizin ictihadınız yanlış diyemediği gibi, üç mezhep de, Hanefi'ye sizinki yanlış diyemez. Bir hadise bir âlim mevdu derken, öteki sahih diyebilir. Bu âlimler, birbirine dil uzatmaz.

Seyyid Abdülhakim Arvasi hazretleri buyuruyor ki:

Hadis ilminde müctehid bir âlim, bazı âlimlerin sahih dediği bir hadise mevdu diyebilir. Müctehidin böyle demesi; "Bu hadisi, Resulullah söylememiştir" anlamında değildir. Bu hadis benim usulüme göre yani sahih olması için aradığım lüzumlu şartları taşımadığından hadis değil, uydurmadır; fakat başka müctehide göre hadis sahih olabilir demektir. Farklı ictihadlar da aynen böyledir. Bana göre yani elimdeki mevcut delillere göre doğrusu bu der; fakat farklı ictihadda bulunan müctehide söz söylemez. Bunun için hiçbir Ehl-i sünnet âliminin kitabında uydurma hadis olmaz. Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarına dil uzatmamalı ve onların kitaplarında uydurma hadis var sanmamalıdır.

Bir dergide, daha çok mezhepsizlerden şahit gösterilerek sahih olan bir çok hadise uydurma damgası basılıyor. Biz de muhaddisleri ve İslam âlimlerini delil göstererek onların sahih olduğunu ispat ediyoruz. Uydurma hadise sahih demek ne kadar tehlikeli ise, sahih olan hadise uydurma demek, Resulullahın mübarek sözünü yalanlamak olacağından en az onun kadar tehlikelidir. Bir de İslam âlimlerinin kitaplarından örnekler veriliyorsa, o âlime suizan edildiğinden ikinci bir tehlike meydana geliyor. Günümüzün mezhepsizleri Resulullahın vârisleri olan bu âlimleri küçük düşürmeye çalışıyorlar.

Şimdi verilen kaynaklara bakalım:

Yusuf **Kardavi** bile delil olarak gösterilmiş. Halbuki bu zat, resmen benim mezhebim yok diyor. **Çağdaş fetvalar** kitabına bakalım: "İnce çoraba meshedilir" diyor. Dört mezhepte de mesh caiz olmaz. "Fitil kullanmak orucu bozmaz" diyor. Halbuki dört mezhepte de bozar. "Haşhaş, kenevir ve tütün ekmek haramdır. Çünkü bunlar kötü yerlerde kullanılıyor" diyor. Bunlardan afyon, tıpta çok kullanılır. İlaç olarak az miktarda kullanmak ise caizdir. Kötü

yerlerde de kullanılıyor diye haşhaş ekmeye haram demek, şarap yapılıyor diye üzüm yetiştirmeyi yasaklamaya benzer**.** “Hastaya Kur'an okumak, âyetleri muska şeklinde üstte taşımak haramdır” diyor. Daha başka sapıklıkları çoktur. Bu mezhepsiz nasıl kaynak olur ki?

Kardavi’den daha süper mezhepsiz olan **Elbani** de kaynak olarak gösteriliyor. O Elbani ki, İbni Teymiyeci, mezhepler üstü konuşan, telfîkı savunan birisidir. Elbani’nin kitabını tercüme eden **Ali Aslan**, yanlış gördüğü bir yere şöyle bir not ilave etmiş: “**Elbani’nin bu fetvası, dört mezhebe muhaliftir. Dört mezhebe göre de altın kadınlara helaldir, bilinsin”** diyor. Böyle kimseler nasıl kaynak alınır ve kitapları niye tercüme edilir ki?

(Dünya, ahiretin tarlasıdır) hadis-i şerifine de uydurma deniyor. Peygamber efendimizin mübarek ana babalarına kâfir demekten çekinmeyen Aliyyül Kâri, Zeydi bir mezhepsiz olan Şevkani, sahih hadislere uydurma demekle tanınan, **Sehavi**, **Acluni** ve **Sagani** şahit olarak gösterilmektedir. Halbuki **imam-ı Münavi**, **imam-ı Deylemi**, **Hakim-i Nişapuri**, **imam-ı Gazali** gibi büyük âlimler sahih olduğunu söylemişlerdir.

Yine Sehavi ve Acluni’nin yanı sıra, Derviş el Hut ile Elbani’yi ve ilim ehlince sahih hadislere mevdu diyen ibni Cevzi’yi şahit göstererek, **(İlim Çin’de de olsa alınız)** hadis-i şerifine de uydurma deniyor. Halbuki hadis âlimlerinden **imam-ı Deylemi**, **imam-ı Taberani**, **imam-ı Beyheki**, **imam-ı ibni Adiy**, **imam-ı ibni Abdilber** gibi hadis âlimleri ve Hüccet-ül islam ünvanı ile meşhur olan **imam-ı Gazali** hazretleri sahih olduğunu bildirmektedir. Bu büyük imamların naklettiği bu hadis-i şerife uydurma diyenin dili kurur.

Yine Aliyyül Kâri, Acluni, Elbani, mezhepsizlerin piri ibni Teymiye’nin talebesi İbni Kayyimi şahit gösterilerek, **(Kim, aşık olup, aşkını gizlese, iffetini muhafaza edip ölse, şehid olur)** hadis-i şerifine uydurma deniyor. Halbuki hadis âlimlerinden **Hakim-i Nişapuri** ve **Hatib-i Bağdadi, Hüccet-ül islam imam-ı Gazali** ve **Molla Cami** hazretleri bu hadis-i şerifin sahih olduğunu bildiriyor.

Yine Aliyyül Kâri, Acluni ve Sehavi’nin yanı sıra Zeydi Şevkani delil gösterilerek, **(Âlimlerin mürekkebi, şehidlerin kanı ile tartılır, âlimlerin mürekkebi, ağır gelir)** hadis-i şerifine uydurma damgası basılıyor. Halbuki hadis âlimlerinden **ibni Neccar**, **Hatib-i Bağdadi**, **imam-ı Süyuti** ve Şafii âlimlerinden **imam-ı Rafii** ve ikinci bin yılın müceddidi **imam-ı Rabbani** hazretleri gibi âlimler, bu hadisin sahih olduğunu bildirmektedir.

Yine Aliyyül Kâri, ibni Kayyim ve Elbani ile birlikte imam-ı Süyuti’den naklen, **(Fâsıkı, hayasızı gıybet etmek günah olmaz)** hadis-i şerifine uydurma deniyor. Halbuki hadis imamlarından **Haraiti, Ebu Nasr, Deylemi, ibni Asakir, ibni Ebiddünya, Beyheki** gibi âlimler, sahih diyorlar. İmam-ı Süyuti muteber bir âlimdir, bu hadis-i şerif ancak ona göre mevdu olur, diğer âlimlere göre sahihtir. Başka âlimlerin sahih dediği bir hadise hemen uydurma damgasını vurmak çok yakışıksız bir harekettir.

Elbani şahit gösterilerek, **(Eshabım gökteki yıldızlar gibidir. Hangisine uyarsanız hidayete erersiniz. Eshabımın ihtilafı** [farklı ictihadları] **sizin için rahmettir.)** hadis-i şerifine uydurma diyebiliyorlar. Halbuki, hadis imamlarından İmam-ı Taberani, İmam-ı Beyheki, İmam-ı İbni Asakir, İmam-ı Hatib, İmam-ı Deylemi, İmam-ı Darimi, İmam-ı Münavi, İmam-ı İbni Adiy gibi âlimler nakletmiştir. Sekiz Muhaddise değil de Elbani'ye mi inanılıyor?

Yine Aliyyül Kâri, Sehavi, Zeydi Şevkani ve ibni Cevziyi göstererek, **(Kadınlara itaat pişmanlıktır)** hadis-i şerifine uydurma diyor. Halbuki hadis imamlarından **Hakim**, **Deylemi**, **İbni Lâl**, **İbni Asakir** gibi âlimler, uydurma olmadığını söylemişlerdir.

Yine yalnız Elbani baykuşu gösterilip, **(Hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için, yarın ölecekmiş gibi de ahiret için çalışınız)** hadis-i şerifine uydurma damgasını basılmıştır. Halbuki hadis âlimlerinden **İbni Asakir** sahih olduğunu bildirmiştir. Elbani'ye inanıyorlar da hadis âlimine inanmıyorlar. Bu da kıyamet alametlerinden olsa gerektir.

Yine Aliyyül Kâri, Elbani, Acluni, imam-ı Süyuti, Sagani ve Derviş şahit gösterilip, **(Dünya sevgisi bütün hataların başıdır)** hadis-i şerifine uydurma deniyor. Halbuki, **imam-ı Münavi**, **Beyheki**, **imam-ı Rabbani** ve **Kenzu'l-Ummal** sahibi sahih olduğunu bildiriyor.

Yine Sehavi ve Acluni'ye ilaveten ibni Arrak'ı da yanına alarak, **(Zengine zengin olduğu için tevazu gösterenin dininin üçte ikisi gider)** hadis-i şerifine uydurma diyor. Halbuki, **Deylemi**, **imam-ı Rabbani** ve Urvet-ül-vüska, Kayyum-i rabbani **Muhammed Masum-i Faruki Serhendi** hazretleri sahih demektedir.

Yine Aliyyül Kâri, Acluni, Sagani, Zeydi Şevkani ve Elbani'den naklen, Kur'an-ı kerimde, **(Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdim)** mealindeki âyet-i kerimesi ile övülen Peygamber efendimiz için, **(Eğer sen olmasaydın âlemleri yaratmazdım)** kudsi hadisine, uydurma demeye çekinmiyorlar. Halbuki sahih olduğu **Deylemi** ve diğer hadis âlimlerince bildirilmektedir.

Ayrıca, Marifetname'nin ön sözünde, Yusuf-i Nebhani hazretlerinin Envar-ı Muhammediyye kitabının 13. sayfasında ve imam-ı Rabbani hazretlerinin **Mektubat'**ının 122. mektubunda vardır.

Mektubat-ı Rabbaninin 3.cildinde, **(Sen olmasaydın Cenneti yaratmazdım), (O olmasaydı kâinatı yaratmaz, rububiyetimi izhar etmezdim)** kudsi hadisleri de bildirilmektedir.

Acluni, Sehavi, Derviş ve Elbani gibi netameli kimselerden birinin veya birkaçının uydurma dediği aşağıdaki hadis-i şeriflerin hangi kitaplarda bulunduğu sonlarında bildirilmiştir.

(Çok konuşan çok yanılır.) [Taberani, Askeri]

(Âlimlerin uykusu ibadettir.) [İ.Gazali, imam-ı Rabbani, Tezkire-i Kurtubi muhtasarı]

(Vatan sevgisi imandandır.) [İmam-ı Rabbani, Hazret-i Mevlana Mesnevi]

(Bir saat tefekkür, bir sene ibadetten kıymetlidir.) [Ebuşşeyh, İ.Gazali]

(Ümmetimin âlimleri, İsrail oğullarının Peygamberleri gibidir) [İmam-ı Yâfii, İmam-ı Rabbani, Abdülgani Nablusi]

(Allahü teâlâ buyurdu ki: "Ey dünya, bana hizmet edene hizmetçi ol! Sana hizmet edene de güçlük göster") [Ebu Nuaym, Muhammed Hadimi]

(Her şeyin bir anahtarı vardır, Cennetin anahtarı da yoksul ve fakirleri sevmektir.) [İbni Lâl, İ.Süyuti]

(Dünyayı terk etmek, sabırdan daha acıdır. Fisebilillah kılıç vurmaktan da zordur. Dünyayı terk edene, Allahü teâlâ şehid sevabı verir.) [Ebu Nasr, Deylemi]

(Dünya, ahiret adamlarına haram, ahiret de, dünya adamlarına haramdır. Dünya ve ahiret ise Ehlullaha haramdır.) [Deylemi]

(Sarıkla kılınan bir namaz, sarıksız kılınan 25 namazın derecesine bedeldir. Sarıklı kılınan bir Cuma namazı, ise sarıksız kılınan yetmiş Cuma namazına bedeldir.) [İ.Asakir]

Şöyle bir rivayet de vardır:

(Sarıkla kılınan iki rekat namaz sarıksız kılınan 70 rekat namazdan efdaldir.) [Ebu Nuaym, Deylemi]

Daha bunlar gibi, İslam âlimlerinin kitaplarında bulunan sayısız hadis-i şerife uydurma damgası vurulmuştur. Mezhepsizler, bir hadis-i şerifi tenkit ederken, bu hadis Kur'anın ruhuna aykırıdır derler. Yukarıda birçok uydurma denilen hadisleri yazdık. Bunların hangisi, hangi âyete aykırıdır? İctihad ictihadla yok edilemeyeceği gibi, bir âlimin sahih dediği hadise, yetkili başka bir âlim uydurma dese de o hadis uydurma sayılamaz. Hadis âlimleri tarafından bildirilen aşağıdaki hadislere de, aynı şahıslar şahit gösterilerek zayıf damgası vurulmak istenmiştir:

(Şu üç şey için Arabı sevin: Ben Arabım, Kur'an Arapça, Cennet dili de Arapçadır.) [Taberani, Beyheki, İbni Asakir, Ukayli, Hakim]

(İşlerin hayırlısı vasat [orta] **olanıdır.)** [Deylemi, Beyheki, İ.Gazali, İ.Süyuti, Hadika, Berika]

(Hikmetin başı Allah korkusudur.) [İ.Asakir, Beyheki, İ.Süyuti]

(Kişinin dini, dostunun dini gibidir, kiminle dostluk ettiğinize dikkat edin.) [Ebu Davud, Tirmizi, Hakim, Askeri, İ.Süyuti]

(Müminin niyeti amelinden hayırlıdır.) [Taberani, Hatibi Bağdadi, Ziya el-Makdisi]

(Müminin firasetinden korkun, o Allah'ın nuru ile bakar.) [Buhari, Tirmizi, İ.Cerir, İ.Süyuti]

Sual: Aşağıdaki hadislerin kaynağı nedir? Bir İslam âliminin kitabında uydurma hadis olmaz mı?

CEVAP

Kaynakları şöyle:

(Soğuktan sakının, çünkü kardeşiniz Ebüdderdanın ölüm sebebidir.) **[Darekutni]**

(Töhmetten, dedikoduya sebep olacak yerlerden sakının.) **[İ.Münavi-İ.Gazali]**

(Ekmeğe hürmet edin!) **[Beyheki, Hakim]**

(Toprak yemek her müslümana haramdır.) **[Deylemi]**

(Ya Rabbi, hükümdarı ve mahiyetindekileri ıslah eyle.) **[İ.Münavi-İ. Gazali]**

(Ben ilmin şehriyim, Ali de kapısıdır.) **[Deylemi, Taberani]**

(Sadaka vermekte acele edin, çünkü bela sadakayı geçemez.) **[Beyheki]**

(Din temizlik esası üzerine kurulmuştur.) **[İ. Gazali]**

(Bir saatlik tefekkür, bir senelik ibadetten hayırlıdır.) **[Ebuşşeyh]**

(Kalbler, iyilik edenleri sevecek kötülük edenlere de buğzedecek şekilde yaratılmıştır.) **[Beyheki, Ebu Nuaym]**

(Aşırı sevgi, kör ve sağır eder.) **[İbni Mace]**

(Dünya sevgisi bütün hataların başıdır.) **[Beyheki]**

(Ümmetimin kadınlarının hayırlısı yüzü güzel ve mehri az olandır.) **[İbni Asakir]**

(Dünya ahiretin tarlasıdır.) **[Deylemi]**

(Arabın seyyidi Ali'dir.) **[Ebu Nuaym]**

(Kadınlara itaat pişmanlıktır.) **[Hakim, Deylemi, İbni Lal]**

(Cömerdin yemeği şifa, cimrinin yemeği hastalıktır.) **[Deylemi, Hâkim, İbni Lâl, Dare Kutnî, Hatib]**

(Müminin kalbi tatlıdır, tatlıyı sever.) **[Beyheki]**

(Kerim, gücü yettiği halde affedendir.) **[Taberani]**

(Eğer yoksul, yalan söylemiyorsa, onu reddeden iflah olmaz.) **[Künuz-üd-dekaık]**

(Mümine, Rabbine kavuşuncaya kadar rahat yoktur.) **[Hatib, İbni Nasr]**

(Ümmetim için en korktuğum şey, kadın ve içki fitnesidir.) **[İ. Süyuti]**

(Dostlara meclis dar gelmez.) **[Hatib]**

(Müslüman olarak öl, gerisine karışma!) **[Deylemi]**

(Hastalık ani gelir, fakat yavaş çıkar.) **[Deylemi]**

(Birinin müslüman olmasına sebep olan Cenneti hak eder.) **[Taberani]**

(Allahü teâlâ, bir zalime yardım edene o zalimi musallat eder.) **[İbni Asakir]**

(Gurbetteki garibe yardım eden Cenneti hak eder.) **[Deylemi]**

(Devamlı gece namazı kılanın yüzü güzelleşir.) **[İbni Mace]**

(Cimri, Cennete girmez.) **[Taberani]**

(Namaz dinin direğidir.) **[Taberani, Beyheki]**

İslam âlimlerinin sahih dediği hadis-i şeriflere, Aliyyül Kâri, mevdu dedi diye, o hadislerin mevdu olduğu iddia edilemez. Çok kitap tercüme ve şerh

ederek yazıcılıkla geçinmiş olan Aliyyül Kâri, (El- Mevduat-ül-kübra) isimli kitabında, sahih hadislere mevdu demektedir. Fıkh-ı ekberi şerh ederken Peygamber efendimizin mübarek ana-babasına hakaret etmiş, tasavvuf büyüklerine de iftira atmıştır. Din büyüklerine çirkin itirazlarda da bulunmuş, imam-ı Şafii ve imam-ı Malik hazretlerinin ictihadlarına dil uzatmıştır. **(Turub-ül-emâsil)**

Hadis-i şerifte buyuruluyor ki:

(Kıyamete yakın ilim azalır, cehalet artar. İlmin azalması, âlimlerin azalması ile olur. Cahil din adamları, kendi görüşleri ile fetva verir, insanları doğru yoldan saptırırlar.) [Buhari]

Demek ki son zamanlarda, cahil ve sapık din adamları çoğalarak müslümanları aldatacaktır. Peygamber efendimizin, mucize olarak gelecekten haber veren birçok sözü vardır. Bunların çoğu çıktı. (Uydurma hadis çok, Kur'andan konuş) diyenlerin de çıkacağını bildirerek buyurdu ki:

(Bir zaman gelir, beni tekzib eden çıkar. Kendisine benden bir hadis söylenince, "Resulullah böyle şey söylemez. Bunu bırak Kur'andan söyle" der.) [Ebu Ya'la]

Eğer herkes Kur'an-ı kerimden hüküm çıkarabilseydi, hadis-i şeriflere, Eshab-ı kirama ve âlimlere ihtiyaç kalmazdı. Onun için Allahü teâlâ da, Peygamber efendimiz de, âlimlere uymamızı emrediyor. **(Hadika)**

İmam-ı Gazali gibi büyük âlimlerin kitaplarında uydurma hadis olduğunu söyleyen Acluni ve M. Şemseddin Sehavi ve Peygamber efendimizin ana-babasına kâfir diyen Aliyyül Kâri gibilerin sözlerine aldanarak, Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarına dil uzatmamalı ve onların kitaplarında uydurma hadis var sanmamalı. Hiçbir Ehl-i sünnet âliminin kitabında uydurma hadis olmaz.

Vatanı sevmek imandandır

Sual: Vatan sevgisi imandandır hadisi uydurma mıdır?

CEVAP

Art niyetli kimseler İslam âlimlerine olan itimadı sarsmak için, iyi niyetli kimseler de buradaki maksadı anlamadıklarından dolayı böyle hadisleri uydurma sanıyorlar. Halbuki her dilde, çok zaman zarf söylenir, mazruf anlaşılır. Mazruf, zarfın içindeki demektir. Mesela soba yanıyor dediğimiz zaman, sobanın kendisi değil içindeki odun, kömür, gaz yanıyor demektir. Yoksa sobanın kendisi değildir. Bu sınıf tembel dendiği zaman, sınıftaki öğrencilerin tembel olduğu anlaşılır. Böyle örnekler Kur'an-ı kerimde de vardır:

(Köy halkına sor) yerine, **(**vese'lil karye **= köye sor)** ifadesi kullanılmıştır. (**Yusuf** 82)

Zalim köylüler manasına **(**Karye-tiz-zalim = **zalim köy)** ifadesi kullanılmıştır. (**Nisa** 75)

Vatanını seven herkese mümin denmez. Fakat mümin vatanını sever. Yani, vatanını sevmek mümin olmanın alametlerindendir.

(Temizlik imandandır) buyuruluyor. Yani müminin alametlerinden biri de temiz olmaktır. Fakat her temiz olana mümin denmez. Kâfirlerden de temiz olanlar çıkar.

(Haya imandandır) buyuruluyor. Yani, imanlı olmanın alametlerinden biri de hayalı olmaktır. Fakat her hayalı olana mümin denmez.

(Arabı sevmek imandandır) buyuruluyor. Her Arabı değil, Müslüman olan Arabı sevmek gerekir. Ebu Cehil de, Ebu Leheb de Arab idi. Halbuki bu Arabları seven kâfir olur. Vatan sevgisi de böyledir. Müslüman olan vatan sevilir. Vatanın Müslümanlığı, halkının Müslümanlığı demektir. Vatanını sevmek, taşını, toprağını değil, oradaki Müslümanları, yakınlarını, akrabalarını sevmek demektir.

(Vatan sevgisi imandandır) hadis-i şerifi, İslâm âlimlerinin en büyüklerinden ve ikinci bin yılın müceddidi olan İmam-ı Rabbani hazretlerinin, **Mektubat** kitabının 155. mektubunda ve hümanistlerin bile sevdiği Evliyanın büyüklerinden Mevlana Celaleddin Rumi hazretlerinin **Mesnevi**'sinde vardır.

Sual: Aşağıdaki hadislere de uydurma deniyor. Bunlar hangi kitaplarda vardır?

CEVAP

Hiç birisi uydurma değildir. Kaynakları karşılarına yazılmıştır.

(Yarın ölecekmiş gibi ahirete ve hiç ölmeyecekmiş gibi dünya işlerine çalışınız!) [İbni Asakir]

(Dünyanızı düzeltmeye çalışın! Yarın ölecekmiş gibi de ahiret için amel edin.) [Deylemi]

(Ahir zamanda bazı kimseler, mescitlerde dünyadan konuşacaklar, dünya kelamı söyleyecekler. Onlarla beraber olmayın!) [İbni Hibban]

(Kırk gün ihlasla Allah'a kulluk edenin, kalbinden diline hikmet pınarları akar.) [Ebu Nuaym, Ebuş-şeyh, İ. Gazali]

(Hayvanların otu yediği gibi, mescitte konuşmak da sevapları yer, yok eder.) [İ.Gazali]

(Ümmetimden iki sınıf iyi olursa, insanlar da iyi olur: Yöneticiler ve âlimler.) [İ.Gazali]

(Gülerek günah işleyen, ağlayarak Cehenneme gider.) [Ebu Nuaym]

(Eğer benim bildiğimi bilseydiniz, az güler çok ağlardınız) hadis-i şerifi ise başta Buhari olmak üzere Kütüb-i sittede mevcuttur. Gülmek ve ağlamak konusunda Kur'an-ı kerimde de mealen buyuruluyor ki: **(Az gülsünler, çok ağlasınlar!)** [Tevbe 82]

Aşık olmak hadis-i şerifi

Sual: Aşık olup iffetini saklarken ölenin şehid olduğunu bildiren hadis-i şerife Aliyyül Kâri, Acluni, Elbani gibi zatlardan kaynak gösterilerek uydurma deniyor. Bu hadis hangi kitaplarda vardır?

CEVAP

Her gün dinin bir hükmü sorgulanmakta, İslam âlimlerine olan itimat yıkılmaya çalışılmaktadır. İslam âlimlerine itimat kalmayınca din yıkılmış demektir. O hadisleri bize bildirenler Eshab-ı kiramdır. Eshab-ı kiram töhmet altında kalınca, Kur'an-ı kerime de gölge düşürülmüş olur. Çünkü Kur'an-ı kerimi toplayan da onlardır. Kur'an-ı kerime bile ilave yapıldığını söyleyen bu kimselerin esas maksatları dini yıkmaktır. Bazı gafiller de bilmeden bu hainlere alet oluyorlar. **Elbani** süper mezhepsizdir. **Aliyyül Kâri** ise, Peygamber efendimizin mübarek ana-babasına kâfir diyen biri olup, birçok sahih hadise uydurma damgasını vurmakla meşhurdur. **Acluni** ise sahih hadislere uydurma demekle sabıkalıdır. Böyle kimselere kanıp da Ehl-i sünnet âlimlerine çamur atmaktan sakınmalıdır.

Bu hadis-i şerif birçok muteber kitaplarda bulunmaktadır.

1- Hüccet-ül İslam **imam-ı Gazali** hazretlerinin **İhya**'sında.

2- Evliyanın büyüklerinden derin âlim ve şeyh-ül-İslam **Molla Cami** hazretlerinin **Baharistan**'ında.

3- Fıkıh âlimlerinden **Muhammed Rebhami** hazretlerinin **Riyad-ün nasıhin**'inde.

4- İbni Âbidin hazretleri **Redd-ül -muhtar** (Şehidler) babında bu hadis-i şerifi açıklamaktadır.

5- Fıkıh, tefsir gibi ilimlerde mütehassıs olan muhaddis **İmam-ı Süyuti** hazretleri, **Camius-sagir** isimli hadis kitabında bu hadis-i şerifi nakletmektedir. Ayrıca **Feyzulkadir** şerhinde de geçmektedir. Diğer muteber kitaplarda da bu hadis-i şerif vardır.

İmam-ı Gazali hazretleri, bu hadis-i şerifi açıklarken, **(Bu sıddıklar makamıdır)** buyurmaktadır. Çünkü bir kimse, aşık olup, günah işlememek için sabrederse nefsini ıslah etmiş, yenmiş olur. Nefsini yenmek, düşmanı yenmekten daha büyük cihaddır. Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(İnanıp nefsini ıslah edene korku ve üzüntü yoktur.) [Enam 48]

(Nefsini temizleyen kurtuluşa ermiş, kötülükte bırakan, zarar etmiştir.) [Şems 8,9]

Âlimin yüzüne bakmak

Sual: Öğrencilere okutturulan bir hadis kitabında "**(Ali'nin yüzüne bakmak)** hadisi uydurmadır" deniyor. Bu hadis, hangi âyete veya hangi hadise aykırıdır da böyle söylenmiştir?

CEVAP

Hazret-i Ali, Eshab-ı kiramın en âlimlerinden birisi idi. Âlimin yüzüne bakmak ise ibadettir. Hatta ana babaya, denize bile bakmak ibadettir. Bu konudaki birkaç hadis-i şerif meali şöyledir:

(Âlimin yüzüne bakmak ibadettir.) [Ebu Davud]

(Âlim ile oturmak, yüzüne bakmak ibadettir.) [Hâkim]

(Kâbe'ye, ana babanın yüzüne ve Mushaf'a bakmak ibadettir.) [Ebu Davud]

(Üç şeye bakmak ibadettir: Ana babanın yüzüne, Mushaf'a ve denize bakmak.) [Ebu Nuaym]

(Şu beş şey ibadettendir: Az yiyip içmek, camide oturmak, Beytullaha bakmak, Mushaf'ı açıp okumadan bakmak ve salih âlimin yüzüne bakmak.) [Deylemi]

(Ali'nin güzel yüzüne bakmak ibadettir.) [Hâkim]

(Ali'nin yüzüne nazar etmek ibadettir.) [C.Y.Güzin]

Sahih hadislere uydurma demenin maksadı şudur:

Önce âlimlere olan itimadı sarsmak. Âlimlere, din kitaplarına güvenilmez hissini vermek. Sonra diğer hadis-i şeriflere de şüphe gözü ile baktırmayı sağlamak. Daha sonra bu hadis-i şerifleri nakleden Eshabı kirama suizanna sebep olmak. En sonunda da Kur'an-ı kerimi toplayan Eshab-ı kirama olan itimadı sarsmak ve böylece dinimizi içten yıkmaya çalışmaktır.

Allahü teâlâ da, Peygamber efendimiz de **(Âlimlere uyun)** buyuruyor. Salih âlimler, Resulullahın vârisleridir. Vârise dil uzatmak, miras bırakana dil uzatmak olur.

Nefsimizle cihad

Sual: Nefsle mücadeleyi **büyük cihad** olarak bildiren hadis ile **(İlim Çin'de de olsa alın)** hadisi uydurma diyorlar. Bunlar hadis kitaplarında yok mudur?

CEVAP

Nefsimiz kâfirdir. Gıdası da haramlardır, ibadet etmek istemez, ilah olmak ister. Nefsi tanımayanlar, bunun şerrinden kurtulmayı cihad sanmazlar. Bir hadis-i şerif meali:

(Hak teâlâ buyurdu ki: **Nefsine düşmanlık et, çünkü o benim düşmanımdır.)** [M.Rabbani]

Nefsini yenmek çok zor ve büyük iştir. Nefsimizi günahlardan temizlemeye, emir ve yasaklara uymaya çalışmak **Cihad-ı ekber** olarak bildirilmiştir. Kalbin yani ruhun nefse aldanmaması, ona uymaması için, nefs ile yaptığı mücadele büyük cihad olur. İslamiyet her asırda geçerlidir.

(İlim Çin'de de olsa alın) hadis-i şerifi meşhurdur. Çünkü hadis âlimlerinden imam-ı **Deylemi**, imam-ı **Taberani**, imam-ı **Beyheki**, imam-ı **İbni Adiy,** imam-ı **İbni Abdilber** gibi hadis âlimleri ve hüccet-ül İslam unvanı ile

meşhur olan imam-ı **Gazali** hazretleri sahih olduğunu bildirmektedir. Bu büyük imamların naklettiği bu hadis-i şerife uydurma demek, İslâm âlimlerine olan itimadı sarsmaya çalışmak demektir. Seyyid Abdülhakim efendi buyurdu ki:

Hadis ilminde müctehid bir âlim, bazı âlimlerin sahih dediği bir hadise mevdu diyebilir. Müctehidin böyle demesi; “Bu hadisi, Resulullah söylememiştir" anlamında değildir. Bu hadis benim usulüme göre yani sahih olması için aradığım lüzumlu şartları taşımadığından hadis değil, uydurmadır; fakat başka müctehide göre hadis sahih olabilir demektir. Farklı ictihadlar da aynen böyledir. Bana göre yani elimdeki mevcut delillere göre doğrusu bu der; fakat farklı ictihadda bulunan müctehide söz söylemez. Bunun için hiçbir Ehl-i sünnet âliminin kitabında uydurma hadis olmaz.

Resulullah efendimiz, hadis uyduran ve uydurma hadisi nakleden için ağır tehditlerde bulunmuştur. Mesela **(Hadis uyduran Cehennemdeki yerine hazırlansın)** hadis-i şerifi din kitaplarında var. Böyle bir hadis-i şerif olmasa bile, hangi İslam âlimi kitabına uydurma hadis alır? Mezhepsizler, (Uydurma hadisi kitabına almak, ya ihmallik, ya gafillik ya cahillik veya hainlikten ileri gelir) diyorlar. Peki Kütüb-i sittede, diğer hadis ve tefsir kitaplarında veya İhya’da uydurma hadis var denirse, bu büyük zatlar ihmallik, gâfillik, cahillik veya hainlikle suçlanmış olmuyor mu? O mübarek zatlara bunlar nasıl yakıştırılabilir? Bir İslam âlimi uydurma hadisi kitabına alır mı hiç? Cahillik denirse hâşâ İslam âlimi cahil olursa kim âlim olur ki? Gafillik de öyle. Onlar gafil ise biz nasıl müteyakkız [uyanık] oluruz?

Kur'an-ı kerimde, **(Âlimlere sorun)** buyuruluyor. Hadis-i şerifte ise, **(Âlimler, Peygamberlerin vârisleridir), (Âlim, Allah’ın güvendiği kimsedir)** buyuruluyor. Allahü teâlânın güvendiği ve kendilerine sorun dediği âlimler kimdir? Kütüb-i sitte sahipleri veya Hüccet-ül İslam İmam-ı Gazali bu âlimlere dahil değil mi? Resulullahın **(Vârislerim)** dediği âlimler bunlar değil ise kimlerdir? Abduh mu? Şevkani mi? Sehavi mi, Kardavi mi? Acluni mi? Mezhep imamları veya bir İmam-ı Gazali, bir İmam-ı Rabbani eğer Resulullahın vârisi değil ise, başka bir tane vâris gösterilemez.

Mısırlı mezhepsizler, (Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarında uydurma hadis çoktur) diyorlar. Mezhepsizlerin sözleri delil oluyor da, mezhep imamlarının, İmam-ı Gazalinin, İmam-ı Rabbaninin sözü neden delil olmuyor? Onlardan öğrendiğimiz bilgilerle, onları mı sorguya çekeceğiz? Bu nasıl mantık, bu nasıl ilim, bu nasıl edep böyle?

Gıybet zinadan kötüdür

Sual: Gıybetin zinadan kötü olduğunu bildiren hadise uydurma diyorlar. Bu hadis din kitaplarında yok mudur?

CEVAP

O hadis-i şerifin meali şöyledir:

(Gıybetten sakının; çünkü gıybet zinadan daha şiddetlidir. Kişi zina edip tevbe eder de, [bir daha yapmazsa], **Allahü teâlâ onun tevbesini kabul eder. Gıybet edilen, gıybet edeni affetmedikçe, affolmaz.)** [İbni Ebid-Dünya, Deylemi, Taberani, Beyheki, Tergib ve Terhib, İ. Şarani, İ. Gazali]

İslam âlimlerinin kitaplarında bulunan hadis-i şeriflere itiraz edilmez, dil uzatılamaz. Ancak acaba açıklaması nasıldır, âlimlerimiz ne bildirmişlerdir diye sorulabilir. Bir âyet-i kerime meali de şöyledir:

(Fitne, katillikten daha kötüdür.) [Bekara 191]

Âyet-i kerimede fitnenin adam öldürmekten daha büyük günah olduğu bildiriliyor. Fitne nasıl olur da katillikten daha kötü denmediği gibi, gıybet nasıl olur da zinadan daha kötüdür denmez. Adam öldürmek bir suç ise, fitne bir çok suçlara sebep olabilir. Fitnenin, birçok anlamı vardır. Daha çok küfür, bozgunculuk, bölücülük, bela, imtihan gibi anlamlara gelir. Fitne, bir çok müslüman kanı dökülmesine veya bir müslüman ülkenin küffârın eline geçmesine sebep olabilir.

Bir kimse, nefsine, şeytana ve kötü arkadaşa uyup zina etmişse, sonra pişman olup bir daha yapmamışsa, Allahü teâlâ onun tevbesini kabul eder. Ama gıybet, söz taşımak, bir çok fitnelere sebep olabilir. Gıybete kolayca girildiği, zararının sınırı olmadığı için bu şiddetli bir ikazdır.

Gıybet, Kur'an-ı kerimde, ölü kardeşinin etini yemeye benzetilmiştir. Bir âyet meali:

(Birbirinizin kusurunu araştırmayın, arkasından çekiştirmeyin, gıybet etmeyin. Kim ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır? Bu tiksindiricidir. O halde Allah'tan korkun.) [Hücurat 12]

Gıybet, söz taşımak ve diğer günahlardan kaçınmak, nefs ile cihad olup, **cihad-ı ekber** olarak bildirilmiştir. Gıybetin verdiği zararlar hakkında hadis-i şeriflerde buyuruluyor ki:

(Miracda göğüslerinden asılarak azap edilenleri gördüm. “Bunlar, kaş göz işaretiyle alay ve gıybet edenlerdir” **dendi. Nitekim Kur’anda,** [mealen] **şöyle buyuruluyor: (İnsanları arkadan çekiştirip, kaş göz ile alay edenlerin vay haline!)** [Hümeze1] (Beyheki)

(Miracda, Cehennemde kokmuş leş yiyenlerin kim olduğunu sordum. “Bunlar, gıybet ederek insanların etlerini yiyenlerdir” **dendi.)** [I. Ahmed]

(Gıybet ve kovuculuk, kişinin imanını zayıflatarak yok eder.) [İsfehani]

(Cehennemden en son çıkan, gıybetten tevbe edendir. Cehenneme ilk giren, gıybetten tevbe etmeden ölendir.) [R.Nasıhin]

(Gıybet, etmek leş yemekten daha kötüdür.) [İ.Hibban]

(Biri için söylenen kusur, onda varsa, gıybettir, yoksa iftira olur.) [Müslim]

(Kıyamette, bir kimse amel defterine bakar, "Şu ibadetleri yapmıştım. Bunlar yazılı değil" **der. "**Onlar, silindi, gıybet ettiklerinin defterlerine yazıldı**" denir.)** [İsfehani]

(Gıybet edenin duası kabul olmaz.) [Şir'a]

(Gıybet eden Cehennemliktir.) [İsfehani]

(Oruç, ateşe kalkandır. Gıybetle parçalanmadıkça korur.) [Buhari]

(Dört kişinin, çektikleri şiddetli azaptan, Cehennemdekiler rahatsız olur. Biri, ateşten bir tabut içindedir, ikincisi bağırsaklarını yerde sürür, üçüncüsü kan ve irin kusar, dördüncüsü kendi etini yer. İlki borçlu olarak öldü. İkincisi idrardan sakınmazdı. Üçüncüsü, müstehcen konuşurdu. Dördüncüsü, gıybet ve kovuculuk ederdi.) [Taberani]

(Beş şey oruç ve abdestte hayır bırakmaz: Yalan, gıybet, söz taşıma, şehvetle harama bakmak, yalan yere yemin etmek.) [Deylemi]

(Gıybet yapmayan Allahü teâlânın güvencesindedir.) [İbni Huzeyme]

(Gıybetini yaptığı kişi, gıybet edeni affetmedikçe, mağfiret olunmaz.) [Deylemi]

(Leş yemek, gıybet ederek, arkadaşının etini yemekten daha hafiftir.) [Ebuşşeyh]

Yeni defnedilen iki ölü için Resulullah efendimiz buyurdu ki: **(Şimdi onların kabirleri ateşle dolduruldu, azap içindedir. Feryatlarını insan ve cinden başka her mahlûk işitti. Eğer gizleyebilseydiniz, benim işittiklerimi siz de işitirdiniz. Bunlardan biri, idrardan sakınmazdı, öteki de, insan eti yerdi** [gıybet ederdi]**.)** [İ.Ahmed, İbni Cerir]

Resulullah gıybet edene, **(Tevbe et, kardeşinin etini yedin)** buyurdu. (Taberani, İbni Ebi Şeybe)

Suç işleyerek cezalandırılan birisini gıybet edenlere, Resulullah efendimiz, **(Şu eşeğin leşinden yiyin. Gıybet etmek, şu eşek leşini yemekten daha kötüdür)** buyurdu. (İbni Hibban]

Netice:

(Uydurma hadis), **bu sözü Allah Resulü söyledi** diye iftira etmektir. Sıradan bir müslümanın bile hayalinden dahi geçiremeyeceği bu iftirayı, bir ehl-i sünnet âlimi hiç yapabilir mi?

Resulullah efendimizin **(Vârislerim)** dediği, Allahü teâlânın **güvendiği** zatlara yani İslam âlimlerine karşı en azından edebi muhafaza etmeli, din düşmanlarına aldanıp suizan etmemeli. Allahü teâlânın, dinini, soysuzlara karşı bu mübarek zatlar vasıtasıyla muhafaza edip, yaydığını unutmamalı.

Müminin artığı şifadır

Sual: S. Ebediyye kitabında kaynak verilmeden, **(Müminin artığı şifadır)** sözü için, (Hadistir, uydurma değildir) denmiş. Eğer uydurma değilse, kaynağı nedir? Bir de acaba niye kaynaksızdır?

CEVAP

Hiçbir İslam âliminin kitabında uydurma hadis olmaz; çünkü onlar, uydurma bir sözü hadis diye nakletmenin, yani Allah Resulüne iftira etmenin

büyük vebalini bilir. Allah'tan korkar. Kaynağını yazmayabilirler. Kaynağının yazılmamış olması, uydurma olduğunu göstermez.

İslam âliminin kitabında uydurma hadis var demek, ona suizan olur. (Sen Allah'tan korkmadan, Resulullaha iftira edip, uydurma hadis yazmışsın) demek olur. Kaynağı bilinmese de, suizan edilmez; çünkü hadis-i şerifte, **(Âlimler, Resulullah'ın vârisleridir)** buyuruluyor. Vâris olan hiç yalan söyler mi? Uydurma hadisi kitabına alır mı? **Kardavi**'nin, **Elbani**'nin, **Aliyy-ül-kari**'nin, **Acluni**'nin ve benzerlerinin uydurma demelerine itibar edilmez. İkinci önemli bir husus da, yetkili bir âlim, bir muhaddis, bir hadis-i şerife mevdu dese, başka bir âlim, mevdu değil diyorsa, sadece diyen âlime göre mevdu olur, sahih diyene göre mevdu olmaz. Şimdiki mezhepsizlere göre, Elbani bir hadise uydurma demişse, bin tane âlim bu sahih dese de artık o uydurmadır.

(Müminin artığı şifadır) hadis-i şerifi, çeşitli din kitaplarında bulunmaktadır. Mesela, Ahmed Şihab-üd-din bin Hacer, **(Fetava-i Kübra)** kitabının, **velime** babında, Ebu Abdullah Muhammed bin Muhammed bin Muhammed el-Abderiyyi, **(El-Medhal)** kitabının, **yeme adabı** faslında bildirmişlerdir.

Hazret-i Ebu Hüreyre'nin çok hadis rivayet etmesi

Sual: Bir arkadaş, **Nehcül-belaga** şerhinden bir kaynak gösterip, Ebu Hüreyre'ye güvenilmeyeceğini söyledi. Ebu Hüreyre Sahabi değil mi?

CEVAP

Nehc-ül-belaga kitabını Bir Yahudi dönmesi olan Ali Mürteda'nın kardeşi, Radi isminde bir Şii'nin yazmış olduğunu, İslam âlimleri ittifakla bildirdiler. Zaten Şiiler bile, bunu inkâr etmiyorlar.

Zahiri ilimlerdeki ve tasavvuf bilgilerindeki yüksek derecesiyle tanınmış olan büyük veli, seyyid Abdullah-i Dehlevi hazretleri, **Mektubat** kitabında, **Nehc-ül-belaga** kitabının muteber olmadığını bildirmektedir. **(m. 61)**

Nehc-ül-belaga kitabını Şiiler ve Mutezile olanlar şerh etmiştir. Mesela şerh edenlerden biri İbni Ebilhadid mutezilidir. Bu kitabı, mason Abduh da şerh etmiştir; fakat hiç bir Ehl-i sünnet âlimi muteber kabul etmemiştir.

Nasıl ki, Ehl-i sünnetin nakilleri bid'at fırkalarınca muteber sayılmazsa, onların nakilleri de, elbette Ehl-i sünnete göre muteber sayılmaz. O kitaptaki yazıların Ehl-i sünnete göre, hiçbir ilmi değeri yoktur.

Hazret-i Ebu Hüreyre (radıyallahü teâlâ anh), Eshab-ı kiramın büyüklerindendir. Eshab-ı kiramın, derece olarak, büyüğünün de, küçüğünün de Cennetlik olduğu, hadis-i şeriflerle ve âyet-i kerimelerle bildirilmiştir. Bir âyet-i kerime meali:

(Mekke'nin fethinden önce Allah için mal verip savaşanlar, daha sonra harcayıp savaşanlarla eşit değildir. Onların derecesi, sonradan Allah yolunda harcayan ve savaşanlardan daha yüksektir. Bununla

beraber, Allah hepsine de en güzel olanı [Cenneti] **vaat etmiştir.)** [Hadid 10]

Allahü teâlâ, **(Ve küllen vaadallahül hüsna** [Hepsi için Hüsnayı [Cenneti] söz verdim.]**)** buyuruyor. Hepsi Cennetlik olan insanlar için, nasıl, muteber değildir denebilir ki? Bu, âyet-i kerimeyi inkâr olmaz mı?

Ehli bilir ki, hadis ravilerinde, adalet şartı aranır. Ama Eshab-ı kiram ravi ise, onda böyle bir şart aranmaz. Çünkü hepsinin adil olduğunda icma hasıl olmuştur. Eshab-ı kiramdan herhangi birine adil değil diyen, icmaya karşı gelmiş olur. İcma'ya karşı gelmek de, küfürdür.

Hazret-i Ebu Hüreyre, Müslüman olduktan sonra, annesinin de Müslüman olmasını çok istiyor, bunun için çok uğraşıyordu; fakat bir türlü muvaffak olamıyordu. Bu hususta şöyle anlatmıştır:

Resulullaha, annemin hidayete kavuşması için dua buyurun dedim. Resulullah, **(Allah'ım, Ebu Hüreyre'nin annesine hidayet ver)** diye dua buyurdu. Eve varınca annem, ya Eba Hüreyre, ben Müslüman oldum dedi ve kelime-i şehadeti söyledi. Ben sevincimden ağlayarak annemin Müslüman olduğunu müjdeledim. Dedim ki, ya Resulallah, annemi ve beni müminlerin sevmesi için, bizim de, müminleri sevmemiz için dua edin. Resulullah, **(Allah'ım, şu kulunu ve annesini mümin kullarına, müminleri de onlara sevdir)** buyurarak dua etti. Artık beni bilen ve gören her mümin sevdi. [Bu hadis-i şerif de gösteriyor ki, Ebu Hüreyre hazretlerini ancak mümin sever, ona ancak İbni Sebeci buğzeder.]

Eshab-ı kiramın en fakiri olduğu için, Eshab-ı Suffa arasına katıldı. Eshab-ı Suffa, Mescid-i Nebi'de kalır, hep ilimle meşgul olurdu. Hazret-i Ebu Hüreyre, Peygamber efendimizin hep huzurunda bulunduğu için, pek çok hadis-i şerif işitip rivayet etmiştir. Eshab-ı kiram arasında **Abdullah bin Ömer**'den sonra, en çok hadis bilen budur.

Âişe validemize, Resulullahın söz ve hallerini en iyi bilenin kim olduğu sorulduğunda, buyurdu ki:

(Resulullahın hâl ve sözlerini, en iyi bilen Ebu Hüreyre'dir. Yemin ederim ki, Ebu Hüreyre, bütün vaktini Resulullahın huzurunda geçirmiştir.)

Hazret-i Ebu Hüreyre, yıllarca, gece gündüz Resulullahın huzurundan ayrılmamış, bütün işini, gücünü bırakmış, hep Peygamber efendimizin buyurduklarını dinleyip, ezberlemiştir. Hatta günlerce aç kaldığı halde, dini öğrenme gayretiyle buna katlanmıştır. Bu sahabinin rivayet ettiği hadis-i şeriflere, istisnasız bütün hadis kitapları yer vermiştir. Hep abdestli bulunur, Resulullah, **(Abdestli olan uzva** [organa] **Cehennem ateşi dokunmaz)** buyurdu derdi. Bu büyük hadis âlimi asla kötülenemez. O, kötülenince, ahkam-ı şeriyyenin yarısı kötülenmiş olur. Çünkü, ahkam-ı şeriyyeyi bildiren üç bin hadis-i şerif vardır. Yani dinimizin üç bin hükmü, sünnet ile belli olmuştur.

Bu üç bin hükmün yarısını haber veren Hazret-i Ebu Hüreyre'dir. Onu kötülemek, ahkam-ı şeriyyenin yarısını kötülemek olur.

Savaşta ve barışta Resulullah efendimizin yanından ayrılmazdı. Hafızası çok kuvvetli olduğundan, çok hadis-i şerif ezberlemişti. Eshab-ı kiramdan ve Tabiinden 800'den fazla kimsenin, kendisinden hadis öğrendiği, Buhari'de yazılıdır. **(Bilerek bana yalan isnat eden, Cehennemdeki yerine hazırlansın)** hadisinin ravisidir. Hadis rivayet etmek istediğinde, bu hadisi zikrederdi. Sahabiler onun hadis rivayetindeki üstünlüğünü kabul edip, ondan hadis naklettiler. (**Hakim Nişaburi**, III, 513)

Ebu Hüreyre, sahabe ve muhaddislerce son derece güvenilir, yüce bir zattır. **(Buhari)**

O, benden daha hayırlı ve naklettiğini daha iyi bilendir. **(Abdullah ibni Ömer)**

O, bizim işitmediğimiz bir çok hadisi işitmiştir. **(Hazret-i Talha)** [H. Nişaburi, III, 511]

İmam-ı Şafii gibi büyük âlimler, (Ebu Hüreyre, kendi dönemindeki hadis ravileri içinde, hafızası en sağlam olanıdır) buyurdu. **(İbni Hacer, el-İsabe fi Temyizis-Sahabe, IV, 205)**

Çok hadis rivayet etmesinin sebeplerinden bazıları:

1- Peygamber efendimiz ile gece gündüz beraber olmuştur. **(Çok hadis rivayet etmemin sebebi şudur: Muhacirler, alış-verişle, ensar da, kendi mal ve mülkleriyle uğraşırken, ben Resulullahın meclislerindeydim)** demiştir. (Buhari, Müslim)

2- İlme çok tutkundu. Resulullah efendimiz, **(İçinizden hanginiz elbisesini çıkarıp yere yayar? Bazı şeyler söyleyeceğim. Sonra elbisesini toplayıp, katlasın, sözlerimi hiç unutmaz)** buyurunca, Paltosunu çıkarıp yaydı. Resulullah dua etti. Kendisi, **(Paltomu giydikten sonra, işittiğim hiçbir şeyi unutmadım)** dedi. **(Buhari)**

Hakim Nişaburi, şunu haber vermektedir:

Bir zat, Zeyd bin Sabit'e bir mesele sordu. O da Ebu Hüreyre'ye gitmesini söyledi ve dedi ki: Bir gün ben, Ebu Hüreyre ve bir arkadaşla mescitte oturuyorduk. O sırada Resulullah geldi, yanımıza oturup, **(Hepiniz Allah'tan bir dilekte bulunsun)** buyurdu. Ben ve arkadaşım, Ebu Hüreyre'den önce dua ettik, Resulullah da, bizim duamıza âmin dedi. Sıra Ebu Hüreyre'ye gelince, **(Ya Rabbi, senden iki arkadaşımın isteği ile unutulmayan bir ilim dilerim)** dedi. Resulullah efendimiz bu duaya da âmin dedi. Biz de, **(Ya Resulallah, biz de, Allah'tan, unutulmayan bir ilim isteriz)** dedik. Bize, **(Devsli genç** [Ebu Hüreyre] **sizden önce davrandı)** buyurdu. (Müstedrek III, 508, Nesai, III, 440)

Kendisi anlatır:

(Ya Resulallah, kıyamette senin şefaatine nail olacak en mesut kişi kim?) dedim. Bana, **(Ya Eba Hüreyre, senin hadislerime olan sevginin çokluğunu bildiğim için, böyle bir soruyu senden önce hiç kimsenin**

sormayacağını tahmin etmiştim. Kıyamette şefaatime nail olacak en mesut kişi, La ilahe illallah diyen Müslümandır) buyurdu. **(Buhari)**

3- Resulullah efendimizden naklettiği hadisleri halka öğretmeyi, ilmi gizlemenin günahından kurtulmak için, kendine vazife kabul ediyordu. **(Buhari)**

Sahabe içinde hadisi en iyi bilen, hadis alma ve rivayet etmede diğerlerinden daha üstün bir duruma gelmişti. **İbni Ömer**, onun cenaze namazında, **(Resulullahın hadisini muhafaza eden)** diyerek onu övmüştür. Ayrıca, **(Ebu Hüreyre, Resulullahın sohbetine en fazla devam eden ve onun hadislerini en iyi ezberleyen zattır)** derdi. **(Tirmizi)**

Yine kendisi anlatır:

Bekara 159, Al-i İmran 187. âyetleri olmasa idi, hiç hadis rivayet etmezdim. (Buhari)

Bu iki âyet-i kerimenin mealleri şöyledir:

(İndirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti gizleyenler var ya, işte onlara hem Allah lanet eder, hem de bütün lanet ediciler lanet eder.) [Bekara 159]

(Allah, kendilerine kitap verilenlerden, "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz" **diyerek söz almıştı. Onlar ise bunu kulak ardı ettiler, onu az bir dünyalığa değiştiler. Yaptıkları alış-veriş ne kadar kötü!)** [Al-i İmran 187]

Üç hadis-i şerif meali:

(İlmini gizleyen, hazineyi gömüp, kimseye yardım etmeyene benzer.) [Taberani]

(İlmini gizleyene, denizdeki balıklardan, gökteki kuşlara kadar her şey lanet eder.) [Darimi]

(İlmini gizleyen kimseye, kıyamette ateşten gem vurulur.) [İbni Mace, Taberani]

İşte bu sebeplerden dolayı, Hazret-i Ebu Hüreyre, ilmini gizlemeyip, yaymıştı.

Hadis-i şeriflerin çeşitleri

Sual: Hadis-i şeriflerin çeşitleri nelerdir?

CEVAP

Hepsini maddeler halinde bildirelim:

1- Hadis-i mürsel: Sahabe-i kiramın ismi söylenmeyip, Tabiinden birinin doğruca, (Resulullah aleyhisselam buyurdu ki) dediği hadis-i şerif.

2- Hadis-i müsned: Resulullaha isnat eden Sahabînin ismi bildirilen hadis-i şeriflerdir.

3- Hadis-i müsned-i muttasıl: Resulullaha kadar, aradaki ravilerden hiçbiri noksan olmayan hadis-i şerif.

4- Hadis-i müsned-i münkatı: Sahabîden başka, bir veya birkaç ravisi bildirilmeyen.

5- Hadis-i mevsul: Sahabînin, (Resulullahtan işittim, böyle buyurdu) diyerek haber verdiği, hadis-i müsned-i muttasıl demektir. Bunlara, **hadis-i merfu** da denir.

6- Hadis-i mütevatir: Birçok Sahabînin, Resulullahtan ve başka birçok kimsenin de, bunlardan işittiği ve çok kimselerin haber verdiği hadis-i şeriflerdir. Bunların, bir yalan üzerinde sözbirliği yapmalarına imkân olmaz. Bu hadis-i şeriflere inanmayan kâfir olur.

7- Hadis-i meşhur: İlk zamanda bir kişi bildirmişken, ikinci asırda şöhret bulan hadis-i şeriflerdir. Yani bir kimsenin Resulullahtan, o kimseden de, çok kimselerin ve bunlardan da, başka kimselerin işittiği hadis-i şerif olup, son duyulan kimseye kadar, artık hep mütevatir olarak bildirilmiştir. Meşhur hadislere inanmayan da kâfir olur. **(Redd-ül-muhtar s.176)**

8- Hadis-i mevkuf: Sahabîye kadar söyleyen hep bildirilip, Sahabînin, (Resulullahtan işittim) demeyip, (Resulullah böyle buyurmuş) dediği hadis-i şerif.

9- Hadis-i sahih: Âdil ve hadis ilmini bilenden işitilen, müsned-i muttasıl, mütevatir ve meşhur hadis-i şerif.

10- **Haber-i âhâd:** Bir kimse tarafından söylenilen, müsned-i muttasıl hadis-i şerif.

11- Hadis-i muallâk: Baştan bir veya birkaç ravisi veya hiçbir ravisi belli olmayan.

12- Hadis-i kudsi: Manası Allahü teâlâdan, kelimeleri Resulullah tarafından olan.

13- Hadis-i kavi: Söyledikten sonra, bir âyet-i kerime okuduğu hadis-i şerif.

14- Hadis-i nâsih: Son zamanlarında söyledikleri hadis-i şerif.

15- Hadis-i mensuh: İlk zamanda söyleyip, sonra değiştirilen hadis-i şerif.

16- Hadis-i âmm: Bütün insanlar için söylenmiş olan hadis-i şerif.

17- Hadis-i has: Bir kimse için söylenmiş hadis-i hadis-i şerif.

18- Hadis-i hasen: Bildirenler, sadık ve emin olup, fakat hafızası, anlayışı, sahih hadisleri bildirenler kadar kuvvetli olmayan kişilerin bildirdiği hadis-i şerif.

19- Hadis-i maktu: Söyleyenler, Tabiin-i kirama kadar bilinip, Tabiinden rivayet olunan hadis-i şerif.

20- Hadis-i şaz: Birinin, bir hadis âliminden işittim dediği hadis-i şerif.

21- Hadis-i garip: Yalnız bir kimsenin bildirdiği hadis-i sahihtir. Yahut aradakilerden birine, bir hadis âliminin muhalefet ettiği hadis-i şerif.

22- Hadis-i zayıf: Sahih ve hasen olmayandır. Ravilerden birinin hafızası, adaleti gevşek veya itikadında şüphe vardır. Bu hadise göre fazla ibadet yapılır; fakat ictihadda bunlara dayanılmaz.

23- Hadis-i muhkem: Tevile muhtaç olmayan hadis-i şerif.

24- Hadis-i müteşabih: Tevile muhtaç olan hadis-i şerif.

25- Hadis-i munfasıl: Aradaki ravilerden, birden fazlası unutulmuş olan hadis-i şerif.

26- Hadis-i müstefid: Söyleyenleri üçten çok olan hadis.

27- Hadis-i muddarib: Muhtelif yollardan, birbirine uymayan şekilde bildirilen.

28- Hadis-i merdud: Manası olmayan ve rivayet şartlarını taşımayan söz.

29- Hadis-i müfteri: Müslüman görünen dinsizlerin uydurdukları söz.

30- Eser: Mevkuf ve maktu hadis veya dua bildiren merfu hadis.

31- Hadis-i mevdu: Bir hadis âlimine göre, hadis olma şartlarını taşımayan hadis, sadece o âlime göre mevdu, yani uydurma olur. Hadis usulü ilminde müctehid olan bir âlim, bir hadisin sahih olması için, lüzum gördüğü şartları taşımayan bir hadis için, benim mezhebimin usulünün kaidelerine göre mevdudur der. Yoksa, (Peygamber efendimizin sözü değildir) demek istemez. Yani, hadis-i şerif denilen bu sözün hadis olması, bence anlaşılmamıştır demektir. Hadis usulü ilminin başka bir müctehidi de, hadisin doğru olması için aradığı şartları bu sözde bulunca, hadistir, mevdu değildir diyebilir. Dört mezhep arasında ayrılık bulunması, sözlerinin yanlış olacağını göstermediği gibi, hadisler için de, böyledir. Böyle şeyler, ictihad işi olduğundan, bir müctehidin mevdu demesiyle, hakikatte mevdu olması lazım gelmez.

İmam-ı a’zamın hadis bilgisi

Sual: İmam-ı azam için, *(Ebu Hanife’nin hadis bilgisi zayıftır)* deniyor. Bunların maksadı nedir?

CEVAP

Hadis ilmini bilmeyen, fıkıh ilmini nasıl bilir ki? Bunlar birbirine bağlı ilimlerdir. Fıkıh âlimi, diğer ilimlerle beraber, hadis-i şerifleri de iyi bilen zattır. Mevlana Muhammed Abdülcelil hazretleri buyuruyor ki:

“İmam-ı a’zam Ebu Hanife hazretleri vera ve takva sahibiydi, hadis nakledebilmesi için çok ağır şartlar koymuştu. Bundan dolayı az hadis rivayet etmesi, ancak onu övmeye sebeptir. Yüz binlerce suali, âyet-i kerimelerden ve hadis-i şeriflerden delil getirerek cevaplandırabilmek, bir benzeri, bir örneği olmadan, nevi şahsına münhasır, yeni bir mezhep ortaya koymak, İmam-ı a’zamın tefsir ve hadis ilimlerindeki ihtisasını açıkça göstermektedir.

İmam-ı Zehebi buyuruyor ki: İmam-ı a’zam hadis âlimiydi. Dört bin âlimden hadis öğrendi. Bunlardan üç yüzü Tâbiin’in hadis âlimiydi.

Şâfiî âlimlerinden İmam-ı Şârânî buyuruyor ki: İmam-ı a'zamın müsnedlerinden üçünü inceledim. Hepsi, Tâbiîn'in meşhur âlimlerinden rivayet edilmiştir.

Yine Şâfiî âlimlerinden İbni Hacer-i Mekkî hazretleri buyuruyor ki:

Büyük hadis âlimi Ameş, İmam-ı a'zamdan birçok mesele sordu. İmam-ı a'zam, suallerinin her biri için hadis-i şerifler okuyarak cevap verdi. Ameş, İmam-ı a'zamın hadis ilmindeki derin bilgisini görünce, (Ey fıkıh âlimleri! Sizler uzman tabip, biz hadis âlimleri ise eczacı gibiyiz. Hadisleri ve bunları rivayet edenleri biz söyleriz. Bizim söylediklerimizin mânâlarını siz anlarsınız) dedi. Yine Ubeydullah bin Amr, büyük hadis âlimi Ameş'in yanındaydı. Birisi gelip, bir şey sordu. Ameş bunun cevabını düşünmeye başladı. O esnada, İmam-ı a'zam geldi. Ameş, bu suali İmam'a sorup cevabını istedi. İmam-ı a'zam, hemen cevap verdi. Ameş, bu cevaba hayran olup, (Yâ İmam! Bunu hangi hadisten çıkardın?) dedi. İmam-ı a'zam bir hadis-i şerif okudu. (Bunu senden işitmiştim) dedi.

Mezhepsizlerin Selef-i sâlihîne olan düşmanlıkları ve müctehid imamlara ve hele bunların en önde olanı, İmam-ı a'zam hazretlerine olan hasetleri, kalblerini kör ve vicdanlarını yok etmiş olacak ki, bu İslam âlimlerinin güzelliklerini, üstünlüklerini inkâr ediyorlar. Bu iftiraları, ancak din düşmanı olan mutaassıp kimseler söyleyebilir. Onların bu taassupları ise, İmam-ı a'zamın üstünlüğüne şahit olmaktadır, çünkü noksan olanların kötülemeleri, âlimlerin üstünlüğünü gösterir." **(Seyf-ül-mukallidin)**

Hadis-i şeriflerin sayısı

Sual: Bazı art niyetli kimseler, (Peygamber 23 yılda bu kadar hadis söyleyemez) diyerek hadis-i şeriflerin uydurma olabileceğini söylüyorlar. 23 senede normalde kaç hadis-i şerif söylenebilir?

CEVAP

23 sene yaklaşık 198 bin saat eder. Bundan uyku için günde 8 saati de çıkaralım. Geriye yaklaşık 134 bin saat kalır. Ortalama her saatte [60 dakikada] bir hadisi-i şerif söylese, 134 bin hadis-i şerif eder. Kitaplardaki hadis-i şerifler, mükerrer olanlar çıkarılınca, 134 binden bile az olduğuna göre, hadis miktarının çok olmadığı görülür. **(Oruç tut sıhhat bul)** gibi kısa hadis-i şerifleri de katarsak, bir saatte bir hadis-i şerif söylense, 134 bin hadis ediyor. 4 hadis söylense 500 bin hadisi geçer. Resulullah efendimizin her sözü hadis-i şerifti. Ne söylemişse hepsini rivayet ettiler. 60 dakikada birkaç hadis-i şerif söylenmez diyen çıkmaz. Çıkarsa insaf sahibi olmadığı anlaşılır.

En meşhur hadis kitabı olan Buhari'de, mükerrer olanlar dâhil 7275 tane hadis vardır. Mükerrerlerin olması başka raviler tarafından da rivayet edilmesinden dolayıdır. İkinci meşhur hadis kitabı Müslim'de de, 7275 hadis

vardır. Büyük kısmı birbirinin aynıdır. Hadis kitaplarında mükerrer hadis-i şerifler çok olduğu için hadis sayısı çok sanılmaktadır.

En çok hadis rivayet eden zatlar ve bildirdikleri hadis sayıları aşağıya çıkarılmıştır:

Abbas bin Abdülmuttalib: 35
Abdullah bin Mesud: 848
Abdullah bin Ömer: 2630
Adiy bin Hatim-i Tai: 66
Aişe validemiz: 2210
Ali bin Ebi Talib: 586
Ammar bin Yaser: 62
Bera bin Azib: 305
Câbir bin Abdullah: 1540
Ebu Bekr-i Sıddık: 42
Ebu Hureyre: 5374
Ebu Katâde: 170
Ebu Musa el-Eşari: 360
Ebu Said-i Hudri: 1170
Ebu Zer-i Gıfari: 281
Ebüdderda: 174
Enes bin Mâlik: 2230
Hafsa validemiz: 60
Huzeyfe bin Yemani: 100
Meymune validemiz: 46
Osman bin Affan: 146
Ömer bin Hattab: 500
Sa'd bin Ebi Vakkas: 270
Said bin Zeyd: 48
Selman-ı Farisi: 60
Übeyy bin Ka'b: 164
Ümmü Seleme validemiz: 378
Toplam :19855

Bunlardan başka da hadis rivayet edenler olmuşsa da, çok az olduğu için kitaplara geçmemiştir. Bir de, aynı hadis-i şerifi birçok kimse rivayet etmiştir; çünkü toplulukta konuşulunca herkes duymuştur. Yüz kişi duymuşsa yüzü de, bir hadis-i şerifi rivayet etmiştir.

(Hadisler çoktur) diyenlerin kötü niyetli oldukları kolayca anlaşılır.

Hadis-i kudsi

Sual: Hadis-i kudsî ne demektir?

CEVAP: Peygamber efendimizin, mânası da, kelimeleri de kendisinden olan sözlerine **hadis** denir. Mânâsı Allahü teâlâ tarafından bildirilip de, Peygamber efendimizin kendi kelimeleriyle bildirdiği sözlere ise **hadis-i kudsî** denir. Bunun için, hadis-i kudsîler nakledilirken, (Allahü teâlâ hadis-i kudsîde buyurdu ki…) denir. **S. Ebediyye** ve diğer kitaplarımızdaki hadis-i kudsîlerden bazıları şöyledir:

(Önce gelenleriniz, sonra gelenleriniz; küçüğünüz, büyüğünüz; dirileriniz, ölüleriniz; insanlarınız, cinleriniz; en müttekî, itaatli kulum gibi olsanız, büyüklüğüm artmaz. Aksine olarak hepiniz, bana karşı duran, peygamberlerimi aşağı gören düşmanım gibi olsanız, ilahlığımdan bir şey eksilmez. Allah, sizden ganîdir, Ona hiçbiriniz lazım değildir. Siz ise, var olmanız için ve varlıkta kalabilmeniz için ve her şeyinizle, hep Ona muhtaçsınız.)

(Azâmet ve kibriya bana mahsustur. Bu iki sıfatta, bana ortak olmak isteyenlere, çok acı azab ederim.)

(Ya Âdem! Muhammed aleyhisselamın ismiyle, her ne isteseydin kabul ederdim, Muhammed olmasaydı, seni yaratmazdım.)

(Ey Resulüm! Sen olmasaydın, hiçbir şeyi yaratmazdım.)

(Ey Resulüm! İbrahim Hâlilim [dostum] **ise de, sen de Habibimsin** [sevgilimsin]**.)**

(Evliya bir zata düşmanlık eden, bana savaş açmış olur.)

(Bir kimse, farz ibadeti yapmakla bana yaklaştığı gibi, hiçbir şeyle yaklaşamaz.)

(Bir kulum bana yaklaşırsa [sevgime ve rızama kavuşursa]**, ona sesleri duyurur ve saklı şeyleri gösteririm.)**

(Dostlarımı insanlar içinde gizlerim, onları kimse bilmez.)

(Yere ve göğe sığmam, fakat mümin kulumun kalbine sığarım.)

(Kaza ve kaderime razı olmayan, beğenmeyen ve gönderdiğim belalara sabretmeyen, benden başka Rab arasın! Yeryüzünde kulum olarak bulunmasın!)

(Rahmetim gadabımı aşmıştır. Hasta kulumun günahını affeyledim!)

(Oruç benim için tutulur. Onun karşılığını ben veririm!)

(Kulum, beni nasıl umarsa, onu öyle karşılarım. Öyle ise, benden hep iyilik bekleyin!)

(“La ilahe illallah” benim kale’mdir. Bunu okuyan, kaleme girmiş olur. Kaleme giren de, azabımdan kurtulur.)

(Ey Âdemoğlu! Ömrünü dünyayı toplamakla harcettin. Cenneti hiç istemedin.)

(Nefsini düşmanın bil! Çünkü o, bana düşmandır.)

(Ey kulum! Seni kendim için yarattım. Başka şeylerle oyalanma! Rızkına kefilim, kendini üzme!)

(Ey dünya! Bana hizmet edene hizmetçi ol! Sana hizmet edene güçlük göster!)

(Beni zikreden [hatırlayan] **kulumla birlikteyim.)**

(Ey Âdemoğlu! Beni sevmek istersen dünya sevgisini kalbinden çıkar, çünkü benim muhabbetimle dünya sevgisini bir kalbde asla cem etmem. Ey Âdemoğlu! Benim sevgimle beraber dünya sevgisini nasıl istersin! Öyle ise, benim sevgimi ve rızamı, dünyayı [dinin yasakladığı şeyleri] **terk etmekte ara! Ey Âdemoğlu! Her işini benim emirlerime uygun olarak yap, ben de, senin kalbine muhabbetimi doldururum.)**

(Bütün dinler içinde, İslamiyet'i seçtim. Bu din, cömertlik ile ve güzel huyla tamam olur. Bu dini, her gün, bu ikisiyle tamamlayın!)

Hadis-i şerifleri anlamak

Sual: S. Ebediyye'de bildirilen, **(Bir zerrecik** [yani çok az] **bir günahtan kaçınmak, bütün cin ve insanların ibadetleri toplamından daha iyidir)** hadis-i şerifindeki ibadetlere farzlar dâhil midir?

CEVAP

Sık sık yazdığımız gibi, özellikle hüküm bildirilen hadis-i şeriflere, Ehl-i Sünnet âlimlerinin açıklaması olmadan mana vermek yanlış olur. Bir de şartsız bildirilen hadis-i şeriflerde, bazı şartların olduğu anlaşılır. Açıklanması gereken hadis-i şeriflerden birkaç örnek verelim:

<u>Mümin değildir:</u>

Bazı hadis-i şeriflerde, (Şunu yapan mümin değildir) ifadesi geçer. Bazıları, bu günahları işleyenler kâfirdir anlamında değildir. Kâmil yani olgun mümin değil demektir. Bu anlamdaki hadis-i şeriflerden birkaçının meali şöyledir:

(Komşusu açken tok yatan, mümin değildir.) [Buhari]

(Komşusu kötülüğünden emin olmayan kimse, mümin değildir.) [Buhari]

(Malına veya çoluk çocuğuna zarar verir korkusuyla komşusuna kapısını kapatan, onunla görüşmeyi kesen, mümin değildir.) [Harâiti]

(Kendisi için sevdiği şeyi, komşusu veya arkadaşı için sevmeyen mümin değildir.) [Müslim]

(Fuhuş konuşan mümin değildir.) [Buhari]

(Belayı nimet, rahatı musibet saymayan, mümin değildir.) [Taberani]

Kendisi için sevdiğini, kardeşi için sevmeyen mümin değildir.) [Buhari]

(Zina eden, şarap içen ve hırsızlık eden o anda mümin değildir.) [Buhari]

(Emanete riayet etmeyenin imanı yoktur.) [Taberani]

(Merhametli olmayanın imanı olmaz.) [Taberani]

Bizden değildir:

Bazı hadis-i şeriflerde, **(Şunu yapan bizden değil)** ifadesi geçer. Bunlardan bazıları, kâfir olur anlamında değildir. Günah olur anlamında olanlar da vardır. Bu anlamdaki hadis-i şeriflerden bazılarının meali şöyledir:

(Başkasının karısını, kızını ayartan bizden değildir.) [İ.Ahmed]

(Müslümana zarar veren, hile yapan, bizden değildir.) [Müslim]

(Bizi aldatan bizden değildir.) [Taberani]

(İlim öğrenmeyen bizden değildir.) [Deylemi]

(Bela gelince, üstünü başını yırtan, bağırıp çağıran bizden değildir.) [Buhari]

(Elinde varken ailesini sıkıntı içinde yaşatan bizden değildir.) [Cami-us-sagir]

(Karşı cinse benzemeye çalışan bizden değildir.) [İ.Ahmed]

(Selamı almayan bizden değildir.) [İ. Sünni]

(Hasetçi ve kovucu benden değildir.) [Taberani]

(Bizden değil) ifadesinin, (Sünnetime uymamış veya mekruh işlemiş olur) anlamındaki hadis-i şeriflerden birkaçı da şöyledir:

(Yılandan korkup öldürmeyen bizden değildir.) [Ebu Davud]

(Tırnaklarını kesmeyen bizden değildir.) [İ.Ahmed]

(Guslettikten sonra abdest alan bizden değildir.) [Ebu Davud]

(Evlenmeyen benden değildir.) [İbni Mace]

Cennete giremez:

Bazı hadis-i şeriflerde, **(Şunu yapan Cennet'e girmez)** ifadesi geçer. Bunlardan bazıları, kâfir olur anlamında değildir. Günah olur anlamında olanlar da vardır. Bu günahları işleyen Cennete hiç giremez demek değildir. İmanlı ise, affa veya şefaate kavuşursa Cennete girer. Sevabları günahlarından çoksa Cennete girer. Bunların hiçbiri de yoksa, günahlarının cezasını çektikten sonra Cennete girer demektir. Bu anlamdaki hadis-i şeriflerden bazılarının meali şöyledir:

(Yaptığı iyilikleri başa kakan cennete giremez.) [Tirmizi]

(Cimri Cennete giremez.) [Deylemi]

(Faiz yiyen Cennete giremez.) [Hâkim]

(Kölesine kötü davranan Cennete giremez.) [Tirmizi]

(Yetim malı yiyen, Cennete giremez) [Hâkim]

(Hayâsız Cennete giremez.) [Deylemi]

(Alkolik olan Cennete giremez.) [Hâkim]

(Erkeklere benzemeye çalışan kadın Cennete giremez.) [Nesai]

(Ana babasına asi olan Cennete giremez.) [Nesai]

(Fuhuş söyleyen Cennete giremez.) [Ebu Nuaym]

Cehenneme girmez:

Bazı hadis-i şeriflerde, **(Şunu yapan Cehenneme girmez)** ifadesi geçer. Böyle kimselerin Cehenneme girmemesi için birçok şartlar vardır. **İlk şart,**

Müslüman olmasıdır. Müslüman olmayan muhakkak Cehenneme gider. **İkinci şart,** Ehl-i Sünnet itikadında olmasıdır. Bu itikadda olmayana bid'at ehli denir. Bid'at ehlinin de muhakkak Cehennem gideceği hadis-i şerifle bildirilmiştir. **Üçüncü şart**, sevablarının günahlarından çok olması yahut affa veya şefaate kavuşmasıdır. Bu anlamdaki hadis-i şeriflerden bazılarının meali şöyledir:

(La ilahe illallah, Muhammedün Resulullah diyen Cehenneme girmez.) [Müslim]

(Cömert, çok günah işlese de Cehenneme girmez.) [R. Nasıhin]

(Allah korkusundan ağlayan, Cehenneme girmez.) [Nesai]

(İnsanlara kolaylık ve rıfk gösteren, Cehenneme girmez.) [Tirmizi]

(Ana-babasını razı eden mümin, ne yaparsa yapsın Cehenneme girmez.) [Şir'a]

(Beni rüyada gören, Cehenneme girmez.) [İbni Asakir]

Cehennemdedir:

Bazı hadis-i şeriflerde, **(Şunu yapan Cehenneme gider)** ifadesi geçer. Bunlardan bazıları, kâfir olur anlamında değildir. Günah olur anlamında olanlar da vardır. Bu günahları işleyen muhakkak Cehenneme gider demek değildir. İmanlı ve itikadı düzgünse, affa veya şefaate kavuşursa Cennete girer. Sevabları günahlarından çoksa Cennete girer. Bunların hiçbiri de yoksa, günahlarının cezasını çektikten sonra Cennete girer demektir. Bu anlamdaki hadis-i şeriflerden bazılarının meali şöyledir:

(Gıybet eden Cehennemdedir.) [İsfehani]

(Gülerek günah işleyen, ağlayarak Cehenneme gider.) [Ebu Nuaym]

(Rüşvet alan da, veren de Cehennemdedir.) [Taberani]

(Müslümanı aldatan Cehennemdedir.) [Taberani]

(Cebrail aleyhisselam, dedi ki: Ya Resulallah, senin ismin anılınca, sana salevat getirmeyen azabı hak eder, Cehenneme gider.) [İ. Ahmed]

(Allah rızasından başka bir niyetle ilim öğrenen, Cehenneme gider.) [Tirmizi]

(Gece kaim, gündüz saim olan cemaate gelmezse Cehenneme gider.) [Tirmizi]

(Cimri Cehenneme gider.) [Beyheki]

(Müslümana, üç günden fazla dargın duran, Cehenneme gider.) [Nesai]

Cennete girer:

Bazı hadis-i şeriflerde, **(Şunu yapan Cennete girer)** ifadesi geçer. Böyle kimselerin Cennete girebilmesi için de, Müslüman olması, itikadının düzgün olması, sevablarının günahlarından çok olması yahut affa veya şefaate kavuşması gibi bazı şartları vardır. Bu şartlar olmazsa, Cennete giremez. Bu anlamdaki hadis-i şeriflerden bazılarının meali şöyledir:

(Kibirden de uzak olduğu halde ölen Cennete girer.) [Tirmizi]

(Halktan bir şey istemeyeceğine söz verenin Cennete gireceğine kefilim.) [Nesai]

(Temiz olanlar, Cennete girer.) [Deylemi]

(İki kız evladına güzel muamele eden, mutlaka Cennete girer.) [İbni Mace]

(Kocası razı olduğu halde ölen kadın Cennete girer.) [Tirmizi]

<u>Bütün günahları affolur:</u>

Bazı hadis-i şeriflerde, **(Şunu yapanın bütün günahları affolur)** ifadesi geçer. Bu hadis-i şeriflerde bildirilen bütün günahların affolması için de, Müslüman olması, itikadının düzgün olması gibi bazı şartları vardır. Bid'at ehli ise zaten ibadetleri kabul olmaz.

Bütün günahlardan kasıt, küçük günahlardır. Büyük günahların affedilmesi için ayrıca tevbe etmek, kul hakkı varsa, hak sahipleriyle helalleşmek gerekir. Namaz, oruç gibi, farz ibadetler terk edilmiş ise, hem tevbe istiğfar etmek, hem de, bunları kaza etmek gerekir. Bunlar yapılmadan aşağıdaki işleri yapınca bunlar affolmaz. Bu anlamdaki hadis-i şeriflerden bazılarının meali şöyledir:

(Abdest alan bütün günahlardan temizlenmiş olur.) [Müslim]

(Arefe günü, bin İhlas okuyanın bütün günahları affolur.) [Ebu-ş-şeyh]

(Güzelce abdest alıp namazını cemaatle kılanın bütün günahları affolur.) [Müslim]

(Cuma günü gusledenin günahları affolur.) [Taberani]

(Cuma gecesi Yasin suresini okuyanın günahları affedilir.) [İsfehani]

(Her gün üç kere, Âdem aleyhisselama salevat getirenin yani "Salevatüllahi alâ Âdeme" diyenin bütün günahları affolur.) [Deylemi]

(İşrak vakti iki rekât namaz kılanın, bütün günahları affolur.) [İ. Ahmed]

(İki Müslüman, selamlaşıp müsafeha eder [tokalaşır] **ve bir de bana salevat-ı şerife okursa, anadan yeni doğmuş gibi bütün günahları temizlenir.)** [R. Nasıhin]

(Cuma günü sabah namazından önce, "Estagfirullâhel'azîm, ellezî lâ ilâhe illâ hüv el hayyel kayyûme ve etûbü ileyh" **okuyanın, bütün günahları affolur.)** [İbni Sünni]

(Her namazdan sonra 33 Sübhanallah, 33 Elhamdülillah, 33 Allahü ekber sonra, "Lâ ilâhe illallah vahdehu lâ-şerîke-leh lehül-mülkü ve lehül-hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr" **diyenin deniz köpüğü kadar günahı olsa da affedilir.)** [Müslim]

<u>Kabul olmaz:</u>

Bazı hadis-i şeriflerde, **(Yaptığı ibadet kabul olmaz)** ifadesi geçer. Bunlardaki **(Kabul olmaz)** ifadesi, boşa gider, sahih olmaz demek değildir. O ibadet sahih olur, fakat bildirilen büyük sevablara kavuşamaz veya sevabı çok azalır demektir. Bu anlamdaki hadis-i şeriflerden bazılarının meali şöyledir:

(Haram cilbabla [gömlekle] **kılınan namaz kabul olmaz.)** [Bezzar]

(Bir lokma haram yiyenin, kırk gün ibadetleri kabul olmaz.) [Taberani]

(Hanımının haklarını ifa etmeyenin; namazları, oruçları kabul olmaz.) [Mürşid-ün-nisa]

(Zekât vermeyenin namazı kabul olmaz.) [Taberani]

(Namaz kılmayanın ibadetleri kabul olmaz.) [Ebu Nuaym]

(Emanete riayet etmeyenin namazı da, zekâtı da kabul olmaz.) [Bezzar]

(Kendisini istemeyen cemaate imam olanın namazı kabul olmaz.) [Beyheki]

(Saçlarını deve hörgücü gibi yapan kadının namazı kabul olmaz.) [Taberani]

(Emanete riayet etmeyenin namazı da, zekâtı da kabul olmaz.) [Bezzar]

(Şarap içenin namazı kırk gün kabul olmaz.) [Tirmizi, Hâkim, Nesai]

(Din kardeşinin avret yerine bakanın kırk gecelik namazı kabul olmaz.) [İ. Asakir]

(Kocası razı oluncaya kadar, kadının namazları ve diğer iyilikleri kabul olmaz.) [Taberani]

Hadika ve **Berika'da (Bid'at ehlinin hiçbir ibadeti kabul olmaz)** hadis-i şerifi açıklanırken, (İbadetleri sahih olur, fakat sevab verilmez) deniyor.

Bid'at ehlinin ibadetleri sahih olsa da kabul olmaz. Kabul olmaz demek, sahih olmaz demek değildir. Sahih olur, fakat sevabı olmaz demektir. **(Redd-ül-muhtar)**

Bir hadis-i şerifte de buyuruldu ki:

(Kadın kocasından izinsiz oruç tutamaz.) [Buhari, Müslim] Farz olan oruç için, kimseden izin alınmaz. Burada bildirilen de nafile oruçtur.

(Bir zerrecik bir günahtan kaçınmak, bütün cin ve insanların ibadetleri toplamından daha iyidir) hadis-i şerifindeki ibadetlerden kasıt da, nafile ibadetlerdir, çünkü nafile ibadet yapmak farz değildir. Günahlardan kaçınmak ise, herkese farzdır. **(S. Ebediyye)**

Görüldüğü gibi, Kur'an-ı kerimin meali okuyup anladığına uymak nasıl yanlış olursa, hadis-i şeriflerden anladığına uymak da yanlış olur. Ehl-i Sünnet âlimlerinin açıklamasına uymak gerekir. **İmam-ı Rabbani** hazretleri buyurdu ki:

Hadislerle amel etmek, bize caiz olmaz. Mezhebimizin hükmüne aykırı görünen hadis-i şerifler, âlimlerin sözlerini reddetmek için delil ve senet olamaz. **(1/ 312)**

Muhammed Hadimi hazretleri buyuruyor ki:

Dindeki dört delil, müctehidler içindir. Bizim için delil, mezhebimizin bildirdiği hükümdür, çünkü bizler, âyet ve hadisten hüküm çıkaramayız. Mezhebin bir hükmü, âyete, hadise uymuyor gibi görünse de yanlış değildir, çünkü âyet ve hadis ictihad isteyebilir, başka bir âyet veya hadisle değişmiş olabilir veya bilmediğimiz bir tevili vardır. **(Berika** s. 94**)**

Müctehid olmayan din adamı, okuduğu hadisten kendi anladığına uyarak amel edemez. Müctehidlerin âyet-i kerime ve hadis-i şeriflerden anlayarak, verdikleri fetva ile amel etmesi gerekir. **Takrir** kitabında da böyle yazılıdır. **(Kifâye)**